Gezegenlerde hayat

ular vardır.
e ve nasıl?
l sıradan
a bu alanda

uzaygemisi
lan kırmızı
ğrafı.

kından görünüşü.
in kepçesidir.
ak
diğinde içinde
bulunmadığı
ğraf).

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI 11

200 TL. (KDV dahil)

Karamanlılar uçandairelere alıştı
Mucize yaratan iğneler
Meteor mu, uçak mı, uçandaire mi?
Teşhiste Kirlian metodu
Gezegenlerde hayat

KARACAN

Gezegenlerde hayat

Uzay çalışmalarının ardında daima şu sorular vardır. Başka gezegenlerde hayat var mı? Nerede ve nasıl? Bu sorular sadece bilim adamlarının değil sıradan insanların bile hiç aklından çıkmaz. Yazıda bu alanda yapılan çalışmaların bir kısmı ele alınıyor.

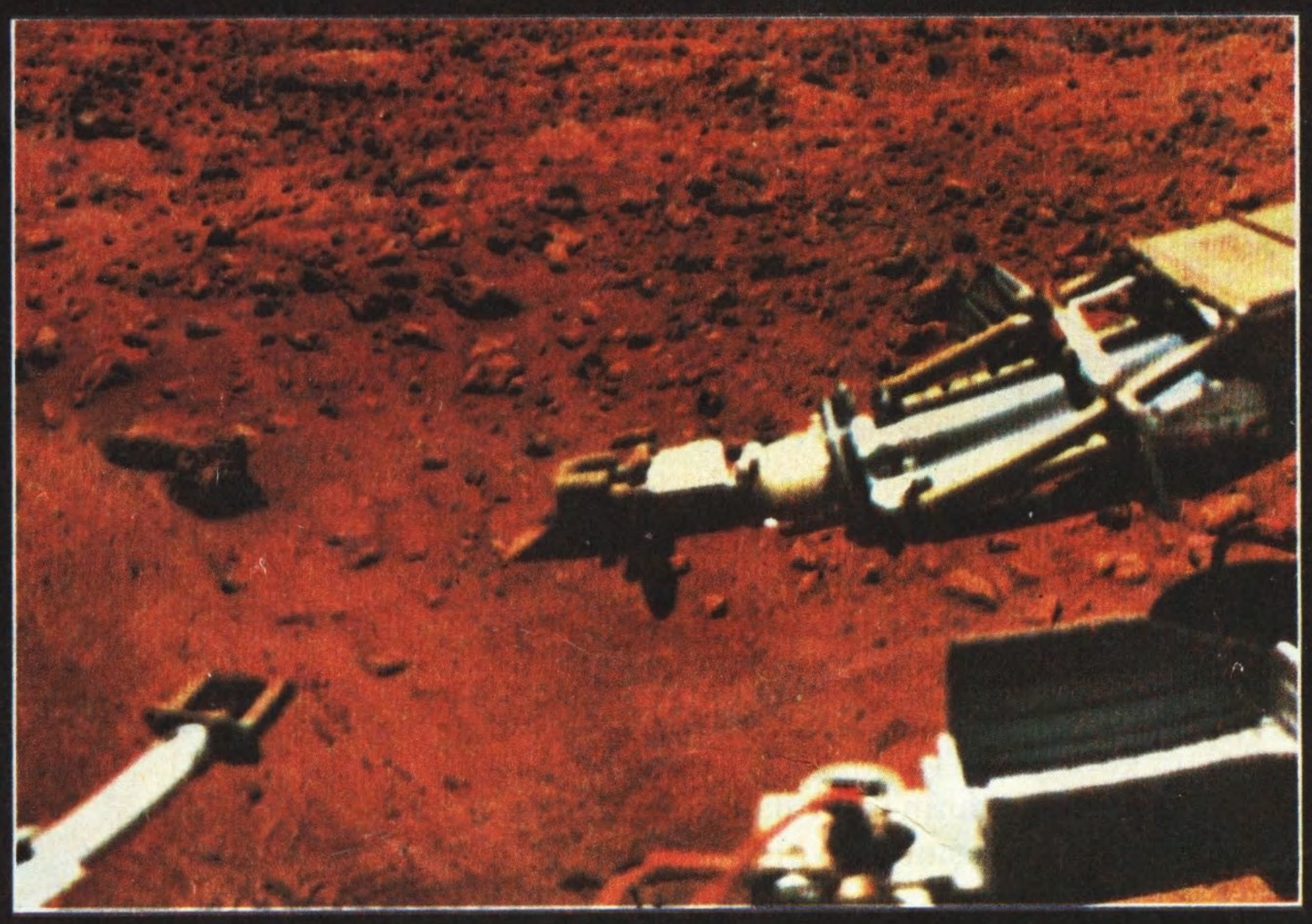

1976 yılında Viking I uzaygemisi tarafından çekilmiş olan kırmızı gezegen Merih'in fotoğrafı.

Merih'in yüzeyinin yakından görünüşü. Önde görülen Viking'in kepçesidir. Merih'ten alınan toprak laboratuvarda incelendiğinde içinde hiçbir organik madde bulunmadığı anlaşıldı (küçük fotoğraf).

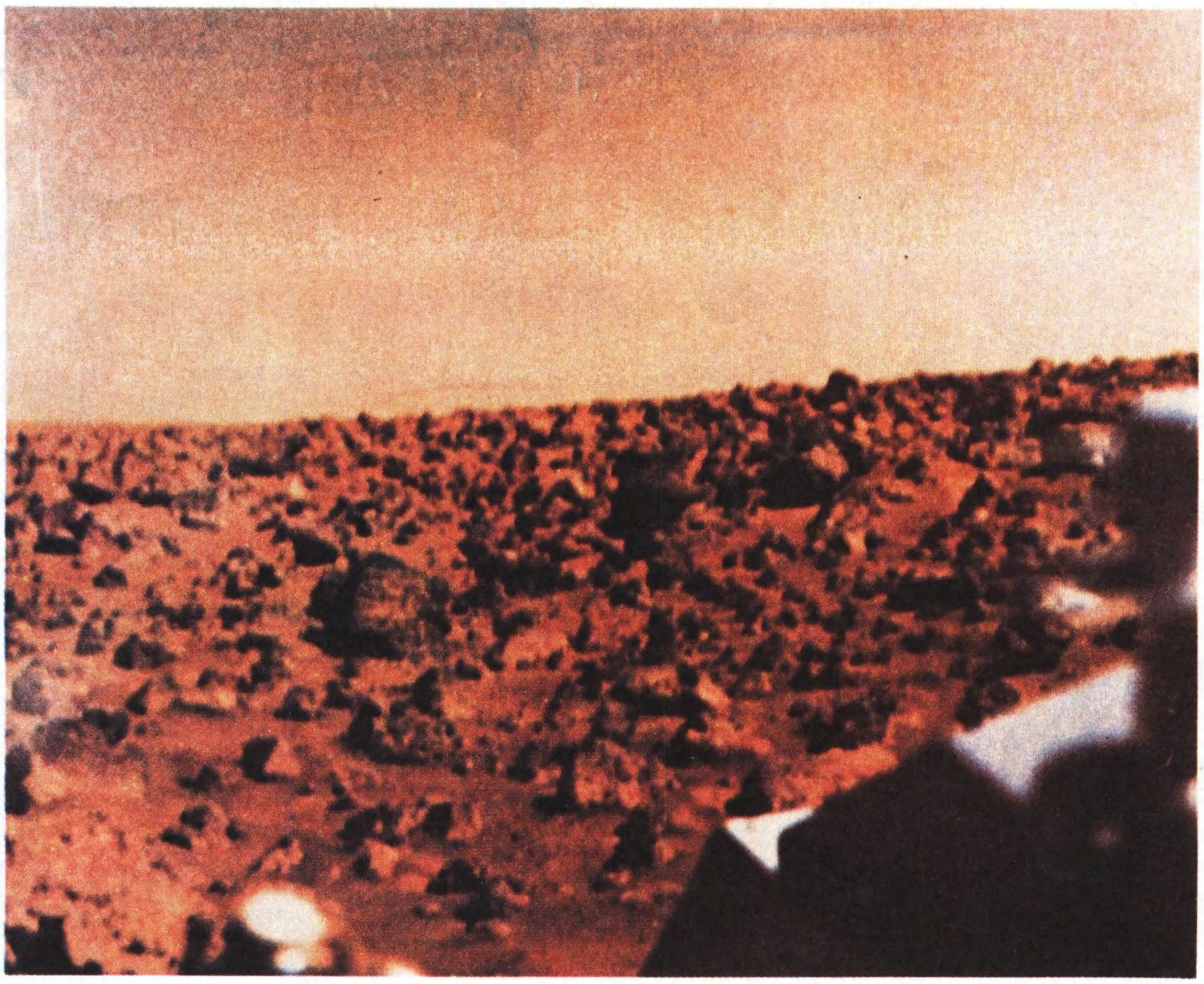

Viking II'nin, Merih'te çekip de dünyaya gönderdiği bir fotoğraf (solda).

"İNSANOĞLU SAMANYOLU'nda yalnız mıdır?„ 20. yüzyılın başında bazı gökbilimciler bu sorunun cevabını bildiklerine inanıyorlardı. Teleskoplarını Merih'e çevirdiler. Bu gezegende bazı anlamlı işaretler gördüklerini düşünüyorlardı.

Onlara göre Merih'te ölmek üzere olan bir ırk, bu gezegenin yanıp kavrulan çöllerine karşı son yaşam savaşını veriyordu...

Merih'te sulama kanalları

Gökbilimciler, Merih'te kanallar gördüklerini iddia ettiler. Bu sulama kanalları gezegenin kutuplarından ekvatoruna su taşımak üzere yapılmıştı.

İlk kez, uzayda bir zekânın var olduğu varsayımını destekleyecek bir kanıt bulunmuş gibiydi. Bu olay dünya kamuoyunu âdeta yerinden oynattı.

Mariner 4 uzayda

Uzayda olabilecek bir zekâya karşı ilgi giderek artıyordu. Birçok bilimsel kuruluş, diğer gezegenlerde, zekâsı olan canlı varlıkları aramak üzere büyük yatırımlar yapmaya başladı.

Amerika'nın 1965 yılında Mariner 4 uzay gemisini uzaya fırlatması ilk önemli adımdır. Bu konuda Amerika Uzay Araştırmaları Merkezi NASA'nın bir sözcüsü şöyle dedi:

"Programımızın başlıca amaçlarından biri, diğer gezegenlerde yaşam olup olmadığını aramaktır..."

Fotoğraflar geliyor

Mariner 4'ün kameraları Merih'e çevrilmişti. Alınan fotoğraflar radyo sinyalleri aracılığı ile dünyaya gönderiliyordu. Bu fotoğraflar hiç beklenmedik ve düş kırıklığı yaratan bir gerçeği ortaya koydu. Merih, Dünya'dan çok Ay'ın yüzeyini andıran bir biçimde kraterlerle doluydu. Görünüşte yaşamla ilgili hiçbir belirti yoktu.

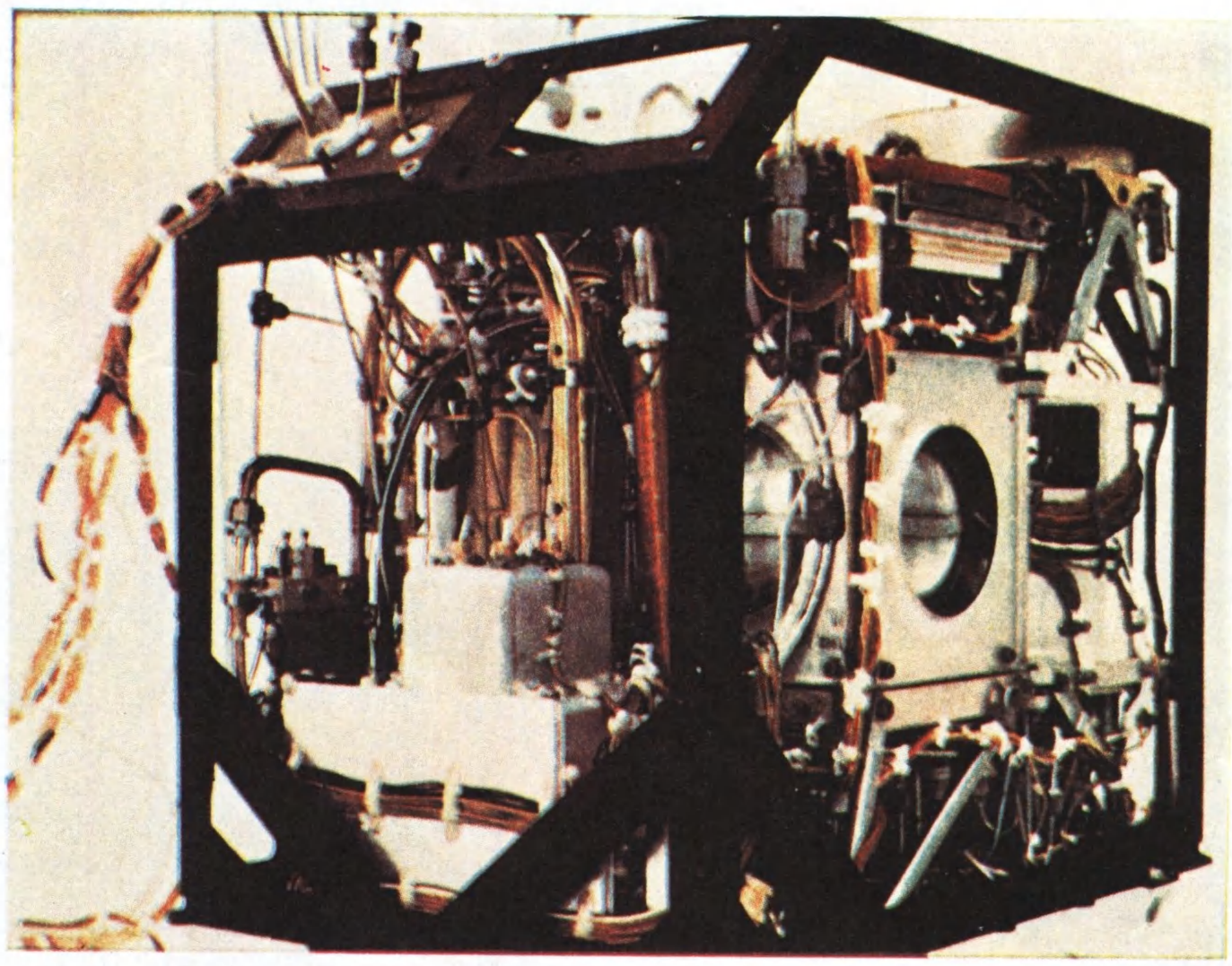

Viking'in yengeç gibi kepçesi ile toprağı alıp hemen inceleyen laboratuvar (üstte).

Mariner 9

1975 yılında Amerika'nın Viking I uzay aracı Merih'e indi. Bu olay uzay çalışmalarında en güç teknik başarılardan birinin gerçekleşmesiydi.

O zamanlar bir NASA sözcüsü bu konuda

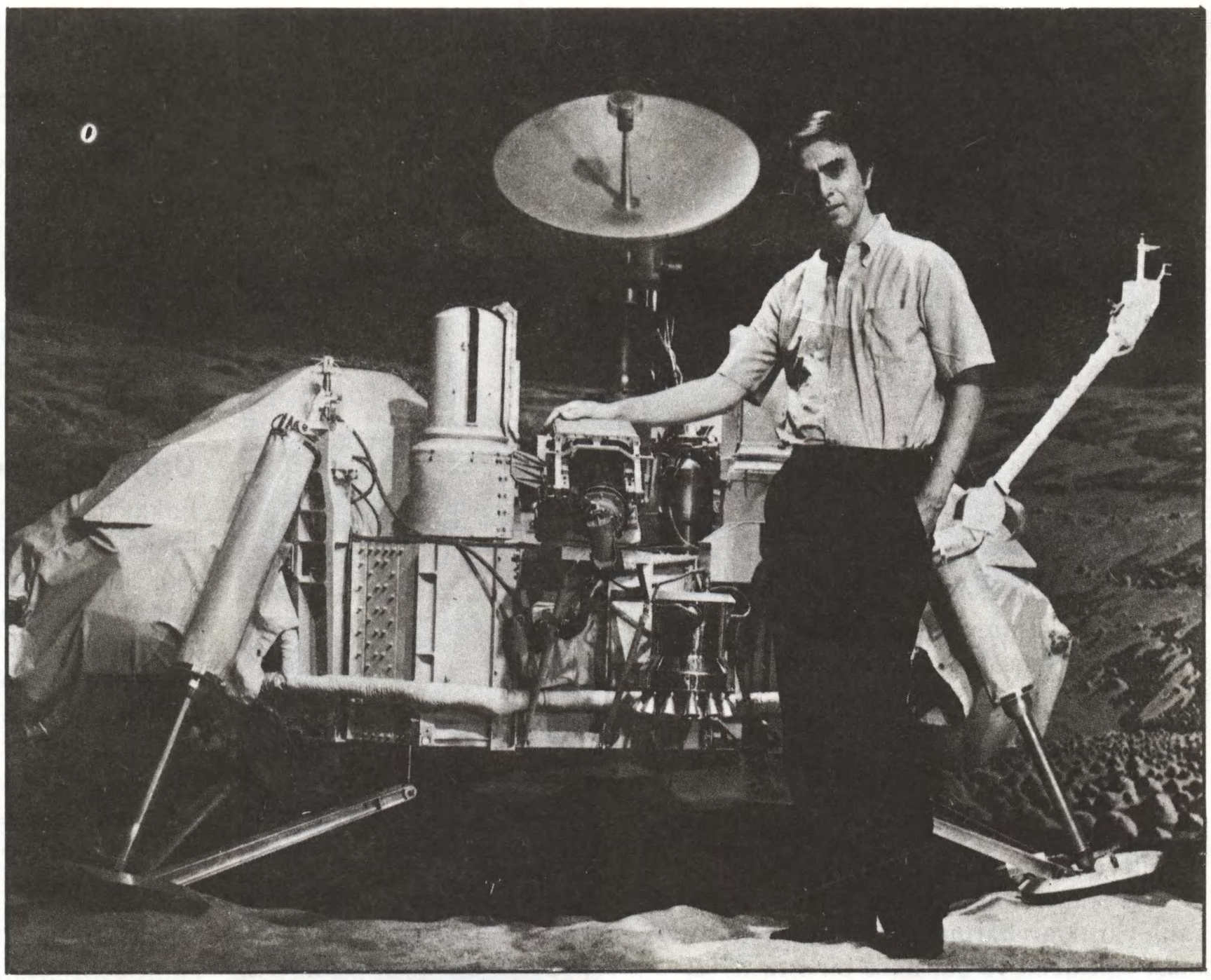

Amerikalı Gökbilimci Dr. Carl Sagan'ın Viking uzaygemisinin bir maketi ile fotoğrafı. Dr. Sagan, yalnızca bizim Samanyolu' muzda Dünya gibi on binlerce gezegen olduğuna inanmaktadır (sağda).

şöyle konuşmuştu:

"Viking I'in Merih'e inişi ile dünya halklarının uzay bilimine olan ilgisi çok büyük ölçüde artacaktır."

Viking I'in içinde küçük fakat çok güçlü bir laboratuvar vardı. Bu laboratuvarın çalışması Dünya'dan kumanda ediliyordu.

Ne yazık ki, Viking I gibi bir aracı Merih'e indirdikten sonra, bir parça toprak alıp tekrar Dünya'ya döndürmek mümkün değildi. Bu yüzden laboratuvar incelemesini orada yapacak, Dünya'ya sonuçlarla ilgili bilgi gönderecekti.

Bilim adamları Merih toprağında canlı organizmalar saptayabilmek umudundaydılar. Oysa Viking I tarafından yapılan deneylerin tümü olumsuz sonuç verdi. Bu koşullarda, eğer Merih'te yaşam varsa, bu yaşamın çok ilkel olduğu sonucuna varıldı.

Zekâsı olan canlı varlıklar konusuna gelince, herhalde NASA onları, başka bir gezegende aramak zorunda kalacaktı!

Yaşamın ortaya çıkışı

Merih'te canlı bulma çalışması böylelikle başarısızlıkla sonuçlandı. Bazı kimselerin uzayda zekâsı olan canlılar bulunması konusundaki inançları sarsıldı. Diğer gezegenlerde yaşam aramanın anlamsız olduğunu düşünmeye başladılar.

Onlara göre insanoğlu Dünya'da yalnızdı. Sadece Dünya, yaşamın sürdürülmesini sağlayan özelliklere sahipti. Fakat 1935 yılında Amerikalı Kimya Profesörü **Stanley Miller** tarafından yapılmış olan bir deneyin sonuçları incelendiğinde gerçeğin böyle olmadığı ortaya çıktı.

Amerika'da California Üniversitesi'nde kimya profesörü olan Dr. Stanley L. Miller'ın (altta) 1953 yılında yaptığı kimya deneyleri, hayatın temeli olan aminoasitlerin kolaylıkla oluşturulabileceğini kanıtladı.

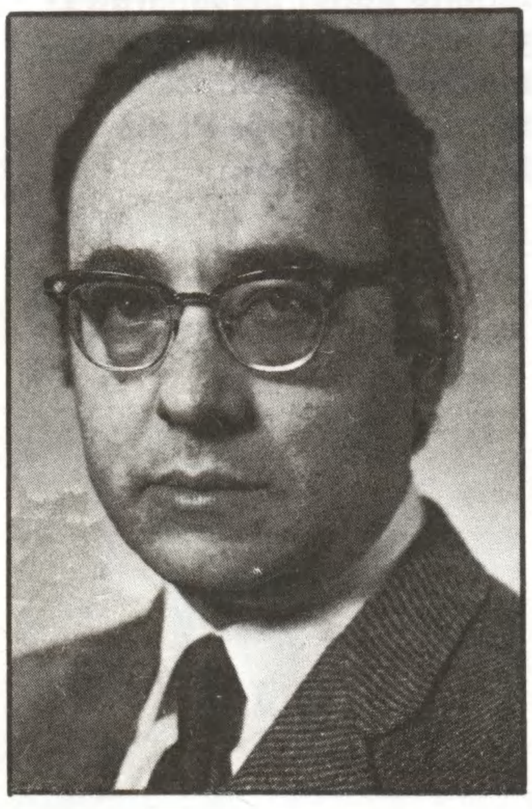

Prof. Miller'ın deneyinde, şimşek biçiminde yapay elektrik akımları özel bir bileşimden geçirilmişti. Bu bileşim, su, amonyak, metan ve hidrojenden oluşuyordu. O zaman Dünya'nın atmosferinin bu maddelerin bileşiminden oluştuğuna inanılıyordu.

Bir hafta sonra bu bileşimde yaşam için gerekli olan en basit iki aminoasit oluştu. Çağdaş araştırmalarla daha sonra yapılan buluşlar Dünya'nın atmosferinin daha eskiden, gerçekten de karbondioksit ve sudan oluştuğunu ortaya koymuştur.

Prof. Miller'ın deneyi karbondioksit, su ve içlerinde çok az miktarda nitrojen bulunan bileşimler kullanılarak yapıldığında da aynı sonuç elde edildi. Yine basit aminoaistler oluştu.

Burada açıkça ortada olan bir sonuç vardı. Bazı basit koşullar altında bu karmaşık moleküller her zaman oluşmaktaydı. Yani, canlı organizmaların ortaya çıkması sürecinin başlatılması için, hiç de gizemli bir madde gerekmiyordu. Dünya gibi gezegenlerde de yaşamın birdenbire ortaya çıkmaması için bir neden yoktu...

Gezegenlerde hayat

Amerikalı Gökbilimci **Dr. Carl Sagan** uzay araştırmaları alanında en önemli bilim adamlarından biridir. Sagan, Samanyolu'nda Dünya gibi ve dolayısıyla da canlı varlıkların yaşayabileceği on binlerce gezegen olabileceğini belirtmekteydi.

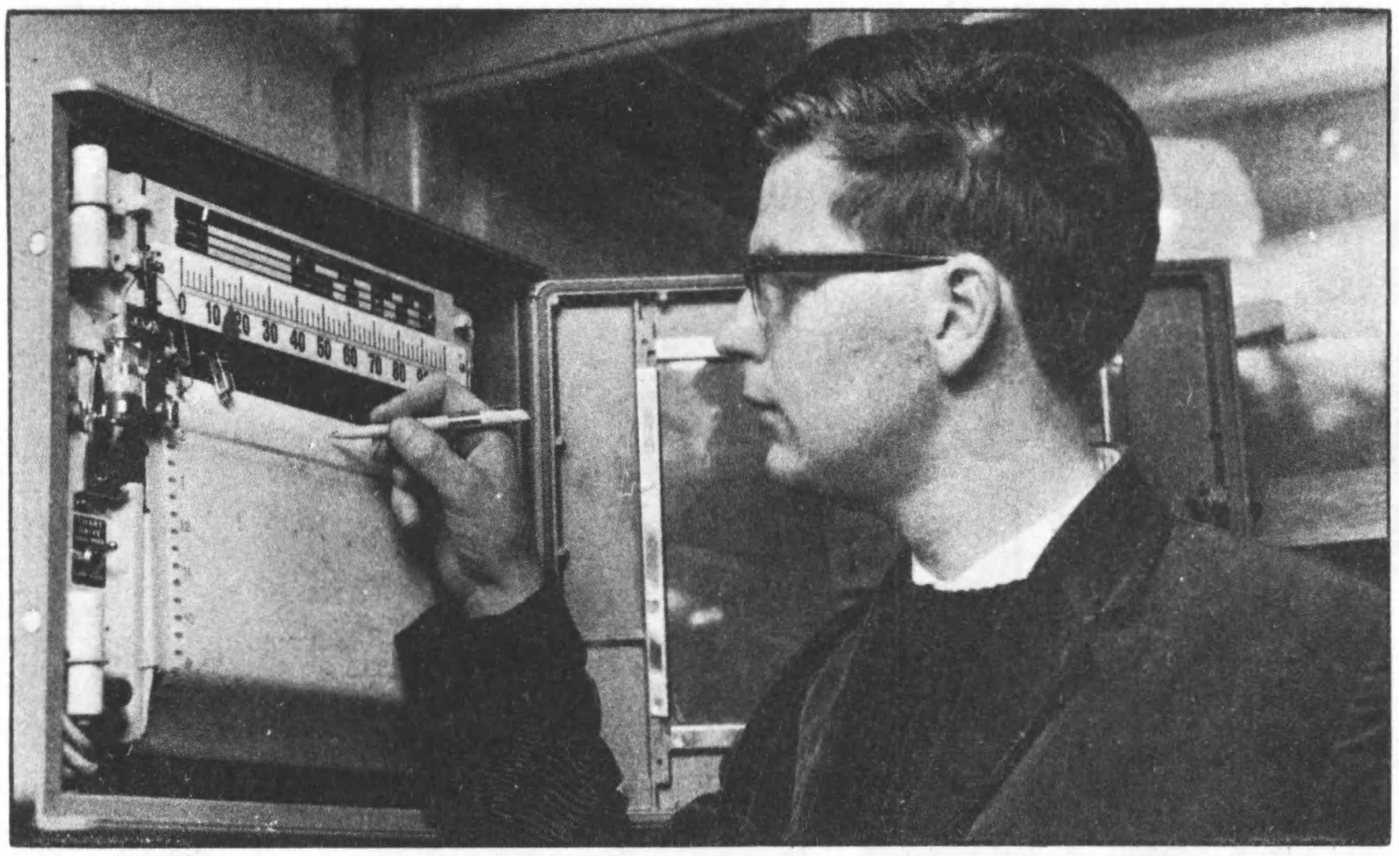

Gerçek yaşamın ortaya çıkmasıyla moleküllerin oluşmasını sağlayan zincirin halkaları olağanüstü karmaşıktır. Aynı zamanda da önceden bilinemeyen uygun koşulların birbirleriyle bağlantılarına dayanır. Bu nedenle, biyologlar, uygun koşulların var olduğu her $10^{\cdot}$ gezegenden yalnızca bir tanesinde yaşam olabileceği sonucuna varmışlardır.

Bu sonuç bile abartmalı olabilir. Akıllı canlı varlıkları barındıran bir gezegenin aranması çok uzun ve çok ince bir iştir...

Uygarlıkların yok olması

İşin bir de şu yanı var. Bir gezegende hayat olmayabilir. Bu, o gezegende hiçbir zaman hayat olmamış, demek değildir.

Çünkü akıllı varlıkların ortaya koydukları çok gelişmiş bir uygarlığın bile, şu veya bu nedenle yok olması söz konusudur.

Belki Merih'te önceden bir uygarlık vardı da, sonradan yok oldu. Bunu kesin olarak kim bilebilir?

Uygarlıkların süresi

Gezegenlerde uygarlıklar ortaya çıktığı, fakat bunların çok kısa sürdüğü hakkında teoriler var. Gelişmiş bir uygarlığın ne kadar süre varlığını koruyacağı da değişik yollarla hesaplanmıştır.

Amerika'da Kolorado'da Boulder'daki Fiske gözlemevinde çalışan bir radyogökbilim araştırma mühendisi çok ilginç görüşler ortaya attı. **Gerrit Verschuur** adındaki bu bilim adamı, gezegenlerde olduğu kabul edilen uygarlıklar hakkında araştırmalar yapmıştı.

Verschuur'a göre, eğer bu gezegenlerdeki uygarlıklar çok uzun süre yaşamadan ortadan kalkıyorlarsa, o zaman tüm Samanyolu'nda 10 veya 20'den fazla uygarlık olamaz.

Hesaplar Dünya'ya en yakın uygarlığın, Dünya'dan en az 2000 ışık yılı uzakta olduğunu göstermektedir. Bu koşullarda, o uygarlığa ulaşmak olanaksızdır.

Verschuur, eğer uygarlıkların yaşamlarının kısa olduğu kabul edilirse, o zaman Dünya'nın Samanyolu içinde bu sırada tek uygarlık olduğunun kabul edilmesi gerektiğini de belirtmektedir.

Gerrit Verschuur Amerika'da Colorado'da Boulder'daki Fiske gözlemevinde çalışan yetenekli bir radyo astronomi araştırma mühendisidir. Samanyolu'nda bizimkine benzeyen yalnızca 10 veya 20 uygarlık olabileceğini söylemektedir (en üstte).

1959 yılında fizikçi Guiseppe Cocconi ile birlikte kendi mesajlarımızı göndererek yıldızlararası mesajları çektiğimizi belirten Profesör Philip Morrison (üstte).

Uygarlıkların yaşamlarının 10 milyon yıl gibi çok daha uzun bir süre olduğu kabul edilse bile, iletişim kurulabilecek topluluklar en az 100 ışık yılı uzakta olacaktır. Verschuur biraz da umutsuzca şöyle demektedir:

"Belki şu anda bir yerlerde birtakım uygarlıklar var. Işık hızı ile giden araçlar yapıp onlara doğru yola çıksak bile, biz oraya ulaşmadan yok olacaklardır. Çünkü çok uzaktalar ve uygarlıklar ise kısa ömürlü..."

Uzaydan gelecek işaretler

Fakat tüm bunlar birer varsayımdır. Uzayda başka akıllı varlıkların bulunup bulunmadığını saptamanın tek yolu, uzaydan gelecek işaretleri aramaktır.

Bu konu 1959 yılında **Philip Morrison** ve **Guiseppe Cocconi** adlarındaki iki fizikçi tarafından ortaya atıldı.

Bu bildiride gezegenlerarası bilgi alışverişi için radyo konusunda uzmanlaşmış gökbilimcilerin araştırma yapmaları gerekliliğinden söz ediliyordu. Bu nokta hâlâ önemini korumaktadır...

Uçandaireler

Dünya'nın uzaydakilerle ilişki içinde olduğu inancı giderek yaygınlaşmakta ve Dünya'nın uzaylılar tarafından ziyaret edildiği görüşü benimsenmektedir.

Böyle bir bakış açısı uçandairelerin görülmesine dayanmaktadır. Uçandairelerin ise ne oldukları kesin olarak saptanabilmiş değildir. Bunların gezegenlerarası dolaşan uzaygemileri olduğuna inanılıyor.

Her yıl hemen her ülkede uçandairelerle ilgili binlerce rapor verilmektedir. Bazıları hileli olsa bile büyük bir kısmı açıklanamamaktadır. Bu konu esrarını korumaktadır.

Hissediyorlar...

Dünya dışında bir gezegende hayat olup olmadığı kesin olarak bilinmiyor. Fakat, bugün her ülkede insanların büyük çoğunluğu Dünya dışı bir yaşamın varlığına inanıyor.

Hatta buna "inanıyor" demek de belki yanlış. Açıklaması biraz zor ama, insan başka Dünyalarda hayat olduğunu "hissediyor..."

İşin garip tarafı bu his, sıradan diye tanımlanan, yani resmi görevli ya da bilim adamı olmayan insanlar arasında daha yaygın. Acaba bu his nereden geliyor?

Belki de bunun kaynağına inebilsek, başka Dünyalarda hayat olup olmadığı sorusunun cevabını daha kolay bulacağız...

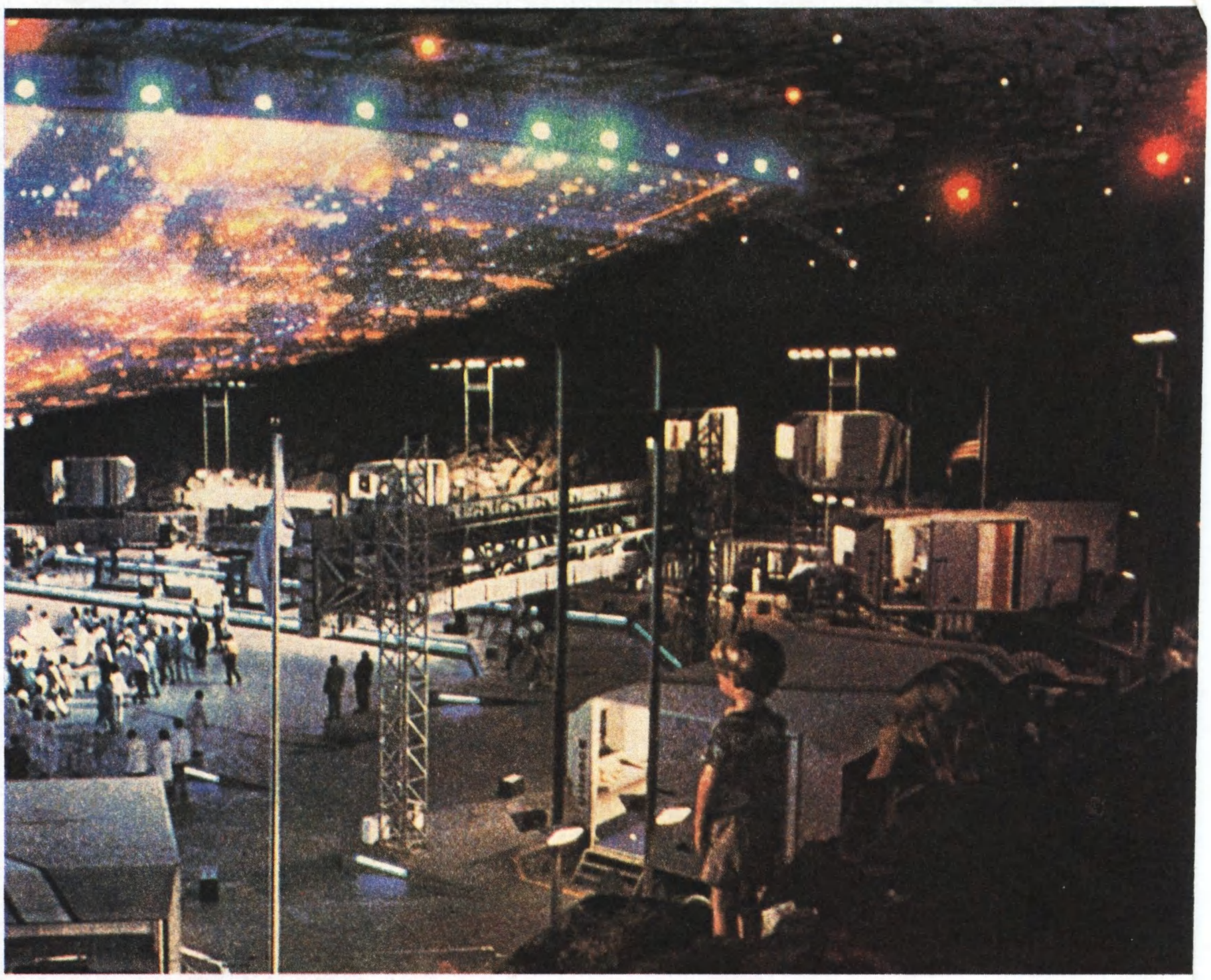

Üçüncü tür yakından karşılaşmalar filmlere de konu oldu. ABD'li ünlü yönetmen Spielberg'in "Yalnız Değiliz" sloganı, birçok insanın umutlarını yansıtmaktadır. Filmden bir sahne (sağda).

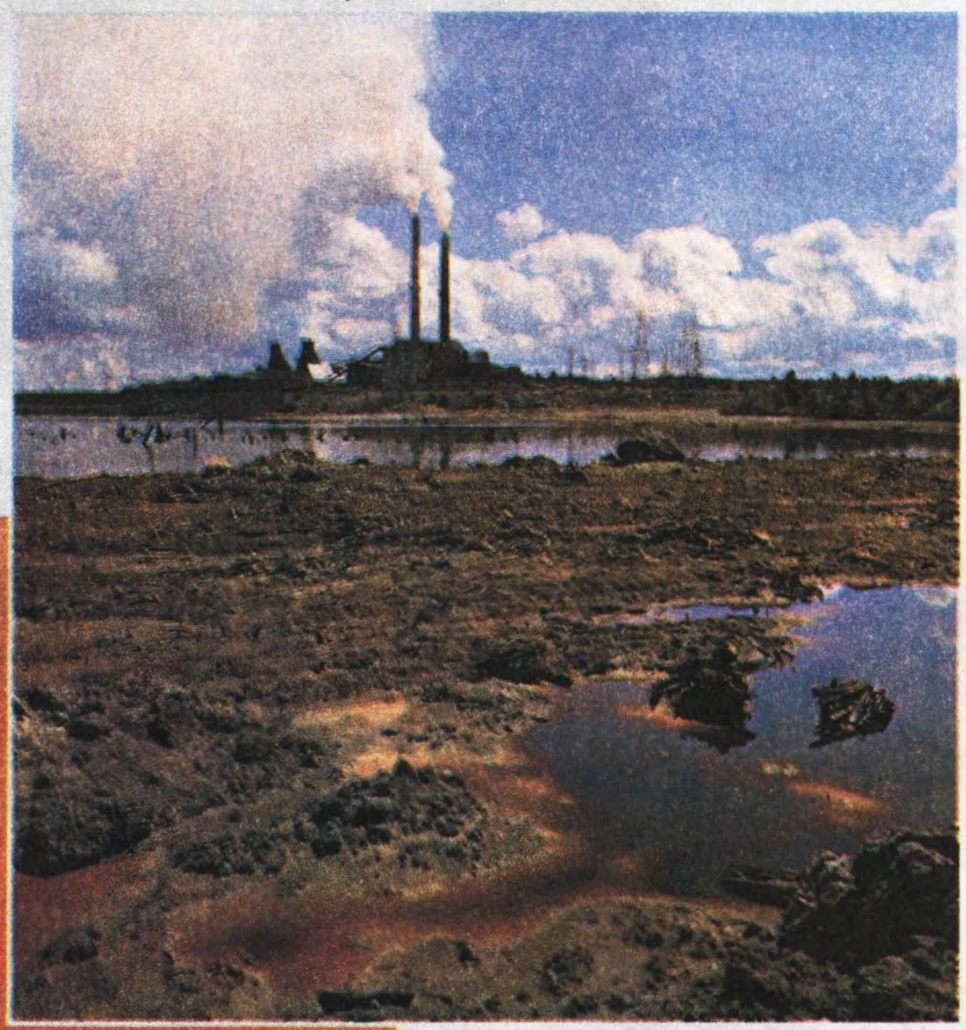

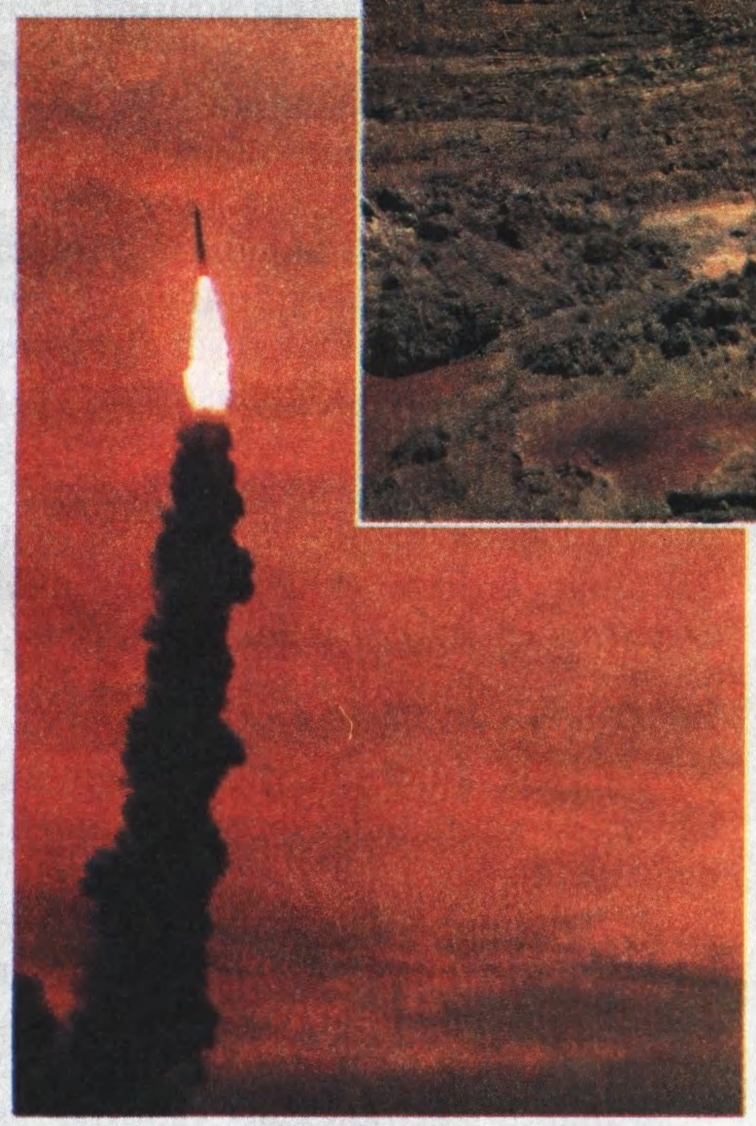

İlerlemeden yok olmaya

Belki tüm akıllı canlı türlerinde, kendilerini yok etmeye iten evrimsel bir akım vardır. Evrimsel ilerlemenin temelinde rekabet ve yaşamak için savaşmak yatar. Oysa akıllı bir varlık için rekabet, bir lokma ekmek için mücadele etmek değildir. Aynı zamanda başkalarının engellemeye çalıştıkları uzun vadeli yararlar için de savaşmak demektir. Teknolojik ilerleme ölümcül karşılaşmalara yol açmaktan başka bir işe yaramamaktadır. Tabii ki, tüm teknoloji öldürmeye yönlendirilmemiştir. Fakat, yine de gelişmiş tüm teknolojilerin ürünleri öfke veya korku dürtüleri olduğunda öldürmek üzere değiştirilebilir.

Homo spaiens (yani insan türü) öyle bir noktaya vardı ki, tüm güçlerin seferber edileceği bir nükleer savaş, Dünya'daki uygarlığı belki de sonsuza kadar ortadan kaldırabilir. Böyle bir savaş gerçekleşmese bile, bu uygarlık kendi gezegenini endüstri ve kimya artıklarıyla zehirleyip duruyor. Genetik laboratuvarlarında yapılan araştırmalar, bu artıkların yeni hastalıklar yarattığını ortaya koydu.

İnsanın bu gezegende 50.000 yıl önce evrim geçirdiği kabul ediliyor. Oysa teknolojisi diğer yıldızlarla iletişim kurabilecek derecede ancak son 20 yılda gelişti. Sallantıda olan bu teknolojik uygarlığın kendisini yok mu edeceğini veya Dünya'da yaşamasına izin mi vereceğini ancak zaman gösterecektir.

Mucize yaratan iğneler

Nasıl iyileştirdiği hâlâ bilinmemekle birlikte, akupunktur hem bedensel hem de ruhsal bozuklukların giderilmesinde etkili bir iyileştirme yöntemi olarak kabul edilmektedir.

AKUPUNKTURUN ESRARENGİZ yanlarından biri, doğuda çok yaygın olan bu iyileştirme yönteminin batıya çok geç ulaşmış olmasıdır. Bir tek Fransa hariç. Bu ülkeye de akupunktur 300 yıl önce Cizvit misyonerleri tarafından getirilmişti.

1939'da **Georges Soulie de Morant** adlı bir Fransız hariciyecisi beş ciltlik **"L'acupuncture Chinoise"** (Çin'de Akupunktur) adlı eserini yayınladı. Bu güzel ve kapsamlı eser Fransa'da akupunktura ilginin yeniden doğmasını sağladı.

Fransa'da bugün 1500 ruhsatlı akupunktur uzmanı ve akupunktur bölümü olan 10 hastane vardır. Bu ilgi zamanla öteki Avrupa ülkelerine de yayıldıysa da, akupunktur batıda ancak 1970'ten beri ciddi bir ilgiyle karşılanıyor.

Çin'de bile karşı çıkılıyor

Çin'de akupunkturun ilginç bir serüveni oldu. 1822'de bunun şifalı otlarla iyileştirme yöntemlerinden bile daha ilkel bir yöntem olduğu ileri sürüldü. Ching hanedanının sarayında kullanılması yasak edildi.

Fakat yine de bu tedavi yöntemi kırsal kesimde gözde olmayı sürdürdü. 1920'lerde Mançurya'daki bir salgın sırasında binlerce kişi hayatını kaybetti. Bunun üzerine **Çankayşek** yönetimi akupunkturu yasak ederek, batılı iyileştirme yöntemlerini yerleştirmeye çalıştı.

Ardından gelen komünist yönetim de akupunktur uygulayıcılarına "büyücü doktor" adını taktı. Onları saf dışı etmeye ve modern yöntemleri yaygınlaştırmaya başladı. Ne var ki, çok uzun süren **Mao** yönetimi sırasında bile akupunktur teşvik edildi. Akupunkturcularla, batılı yöntemlerle eğitilmiş doktorlar birlikte çalışmaya başladılar ve araştırma enstitüleri açıldı...

Akupunkturla gerçekleştirilen acısız ameliyat. Buna anestezi demek pek doğru olmaz. Anestezi sırasında hasta bir ilacın etkisiyle bilincini tamamen yitiriyor. Akupunkturla yapılan ameliyat sırasında ise hasta beş duyusuna da egemendir. Bıçağın deriyi kestiğini biliyor ama, acı duymuyor (en üstte).

Akupunkturda kullanılan iğneler son derece ince olup, çok az acı veriyorlar. Nasıl batırıldıkları, nerede ne kadar süre tutuldukları, nereye doğru çevrildikleri, eğer çevirmek gerekiyorsa hastadan hastaya değişiyor (üstte).

Başkan Nixon Çin'deyken

Akupunktur 1959'dan itibaren uyutmadan, ağrısız ve acısız ameliyatlarla yeniden gündeme geldi.

1970'lerin başlarında Amerikan Başkanı **Nixon**'ın Çin'i ziyareti sırasında, yanındaki doktorlar akupunkturla yapılan kimi ameliyatları izleme şansına sahip oldular.

Bunların hazırladıkları raporlar batıda, özellikle de Amerika'da akupunktura olan

ilginin ve bu konudaki araştırmaların yeniden canlanmasını sağladı. Bu yönteme karşı çıkan doktorlar bile konuyu daha yakından incelemeye, kendileri de akupunkturdan başarıyla yararlanmaya başladılar.

Bütün bunlara rağmen, akupunktur batıda birçok ülkede tartışmalara yol açmaktadır. Bu yöntemden yararlanan doktorların sayısı hâlâ azdır.

Akupunkturu seçen doktorlar bu konuda umutlu ve heyecanlı iseler de meslektaşları

Doktorlar, bebeğini sezaryenle doğurturlarken, bu Çinli kadının bilinci tümüyle yerindeydi, ama acı duymadı. Uygulanan tek "anestezi" akupunkturdu (altta).

tarafından kuşkuyla karşılandıkları da bir gerçektir.

Doktor olmayan akupunkturcular

Akupunkturun tıbbi yeterliliğe sahip olmayan kişiler tarafından uygulanmasına karşı çıkanlar hayli çoktur. Bunlar sterilize edilmemiş iğnelerin ve yanlış teşhisin doğurabileceği tehlikelere dikkat çekiyorlar.

Doktor olmayan akupunkturcular da bu konuda gördükleri eğitimin kendilerini hatadan koruyacak biçimde düzenlendiğini öne sürüyorlar. Bunun yanı sıra, birçok hasta da geleneksel tıbbi tedavi sonuç vermediği ya da ilaçsız iyileşmek istedikleri için akupunktura başvuruyorlar. Hatta bazı doktorlar hastalarını akupunkturculara kendileri yolluyorlar...

Tartışma sürüyor

En büyük sorun, akupunktur teorisinin temeli olan hayat enerji yani ch'i konusunda ortaya çıkıyor. Bir akupunkturcu için (tıp öğrenimi görmüş olsun ya da olmasın) bu kavram her türlü akupunktur tedavisinin temelini oluşturuyor.

Birçok akupunktur aleyhtarı doktor ise bu kavramı, geçersiz hatta saçma buluyor. Akupunkturculara göre, doktorlar sadece hastalığın belirtilerini iyileştiriyorlar. Kısa vadeli tedaviler uyguluyorlar. Bedenin bozulan enerjilerini yeniden düzenlemeye çalışmıyorlar. Bu yüzden de kesin bir iyileştirmeyi gerçekleştiremiyorlar...

Çin'de ikisi de var

Çin'de böyle tartışmalar yoktur. Orada akupunktur tıbbi sistemlerin bir parçası haline gelmiş durumda. Tıp okulu mezunları akupunktur alanında kurslar görmeye tevşik ediliyorlar.

Tıbbi akupunktur, cerrahlık ve acısız ameliyat konuları üzerinde yoğunlaşıyor. Akupunktur okullarında ise farmakoloji (ilaçbilimi), anatomi, fizyoloji, embriyoloji, histoloji (dokubilimi) ve biyokimya gibi konuları kapsayan dört yıllık bir öğrenim veriliyor.

Böyle bir okuldan mezun olan bir akupunkturcu, hastalığı teşhis için gereken elektrokardiyogram ya da patoloji laboratuvarı gibi modern araçları kullanmayı biliyor.

Cerrahi alanda

Akupunkturun en gözalıcı ve en çok sözü edilen kullanım biçiminin cerrahi alanında olduğunu görüyoruz. Bugüne kadar iki milyona yakın ameliyat yapıldı. Bunların birçoğu batılı gözlemciler tarafından izlendi. Bazıları filme alınıp dünya televizyonlarında gösterildi.

Bunlarda tek anestezi biçimi, ameliyattan önce ya da ameliyat sırasında hastanın, diye-

İngiltere'nin Surrey bölgesinde yaşayan Lynn Mc Donald, "üç mucize çocuğu" ile birlikte. Lynn, yedi yıl çocuk sahibi olmak için uğraştı. Modern ilaçlar bile yetersiz kalmıştı. Derken, akupunktura başvurdu. İlk tedaviden sonra oğlu Toby'yi doğurdu. 22 ay sonra Lisa aileye katıldı, sonra da Sophie adı verilen bebek üçlüyü tamamladı. Lynn'in karşılaştığı tek sorun, bundan sonraki hamileliklerini önlemekti artık! (üstte).

lim ki, koluna batırılmış iki iğneden başka bir şey değildir. Ameliyat süresinde hastalara "pethidine" gibi ilaçlar veriliyor. Hasta ameliyat sırasında bilincini kaybetmiyor ve konuşabiliyor. Başarı oranı ise yüzde 75'tir. Hasta hiç acı duymamakta ya da çok az duymaktadır.

100'den fazla ameliyat çeşidi bu yolla gerçekleştirildi. 25 kadar ameliyat çeşidinde de sonuçların oldukça tutarlı olduğu görüldü. Ameliyatlarda gerektiğinde kullanılmak üzere anestezi tertibatı da bulundurulmaktadır. Dişçilik alanında, akupunkturla sağlanan uyuşturmayı parmakla bastırarak bile sağlamak mümkündür.

Herkese uygulanamıyor

Bu iyileştirme yönteminin çok büyük yararları olduğu açıktır. Çin dışında, özellikle başta Fransa olmak üzere birçok ülkede aku-

punktur uygulanıyor. Gözden uzak tutulmaması gereken tek nokta, herkesin akupunkturla uyuşturulmaya yatkın olmadığıdır.

Belki de tüm insanlığın ancak yüzde onu bu uygulamaya cevap verebilir. Hayvanların insanlardan daha elverişli hastalar olduğu görülüyor. Akupunktur, Çinli veterinerler tarafından hem iyileştirme amacıyla, hem de ameliyat sırasında kullanılmaktadır.

Uygulama

Akupunkturun çok daha büyük başarısı, hem bedensel hem de duygusal bozuklukları iyileştirmedeki katkısıdır. Bedenle zihni birbirinden ayrılmaz bir bütün olarak gören Çinliler için, bedensel rahatsızlıkları gidermede kullanılan yöntemin, duygusal rahatsızlıkları da iyileştirmesi şaşırtıcı bir şey değildir. Çin'de akupunktur psikiyatrinin yerini tutacak biçimde başarıyla kullanılıyor.

Batılı uzmanlar ise akupunkturun depresyon ve gerginliğin tedavisinde olumlu sonuçlar verdiğini gördüler. Geleneksel psikoterapi yöntemlerinden çok daha başarılı olduğunu, üstelik de böylece ilaçların zararlı yan etkilerinden kurtulunabildiğini artık kabul ediyorlar.

Duygulara etkisi

Akupunktur tedavisine sadece bedensel rahatsızlıklarını gidermek için giren birçok kişi aynı zamanda ruhsal olarak da rahatlamaktadır.

Akupunkturun duygular üzerindeki etkisi kimi zaman inanılmayacak kadar şaşırtıcıdır. Tıbbi eğitim görmüş akupunkturculardan biri, bedensel rahatsızlıkları akupunkturla iyileştirme aşamasında, akupunkturun kimi zaman duygularla da ruhsal bir yarayı deşermiş gibi bir arınma, bir boşalma getirdiğini söylemektedir.

Akupunkturun kulak hastalıklarını iyileştirmekte kullanılması harika sonuçlar verdi. Özellikle de doğuştan sağır olan çocukların tedavisinde (üstte).

Egzamalı bir kadın hasta (eski bir alkolik) akupunktur tedavisi sonunda bütün cinlerin bedeninden dışarıya uğradığını hisseder gibi olduğunu söylemiştir. Görme bozukluğu tedavisi gören bir adamın ansızın şiddetli bir ağlama krizine tutulduğu görüldü. Depresyon tedavisi için gelen bir başka hastaysa katıla katıla gülmeye başladı. Bütün bu hastalar tedavi sonucunda sakinleştiklerini, rahatladıklarını söylemişlerdi.

Yavaş yavaş iyileşme

Akupunkturun duygular üzerindeki etkileri geniş ve aşamalıdır. Bunun en tipik örneği kırk beş yaşlarındaki eski bir alkoliğin çok ağrılı bir dizkapağı kireçlenmesini tedavi ettirmek üzere bir akupunkturcuya gitmesi örneğinde görüldü.

İlk seansta hasta çok zor yürüyordu. Hatta hiç yürüyememekteydi. Bir iki ay sonra sadece dizinin daha az ağrıdığını değil, kendisini çok daha enerjik hissettiğini fark etti.

Esrardan vazgeçiriyor

Akupunkturun başka bir önemli kullanımı da esrardan sigaraya kadar her türlü tiryakiliği engellemesidir. Doğru noktalara basınç uygulandığında hastada içine kapanma belirtileri ortadan kaldırılıyor. Sakinlik ve iyimserlik duyguları yaratılıyor. Gerginlik azaltılıyor.

Akupunkturun bu yönü batıda çok tutuldu. Amerika'daki istatistikler, akupunktur yoluyla iyileştirilen esrarkeşlerde çok iyi sonuçlar alındığını gösterdi.

Kulak zımbalama

Çeşitli bağımlılıkları iyileştirmede kullanılan en gözde yöntem kulak akupunkturudur. Bu

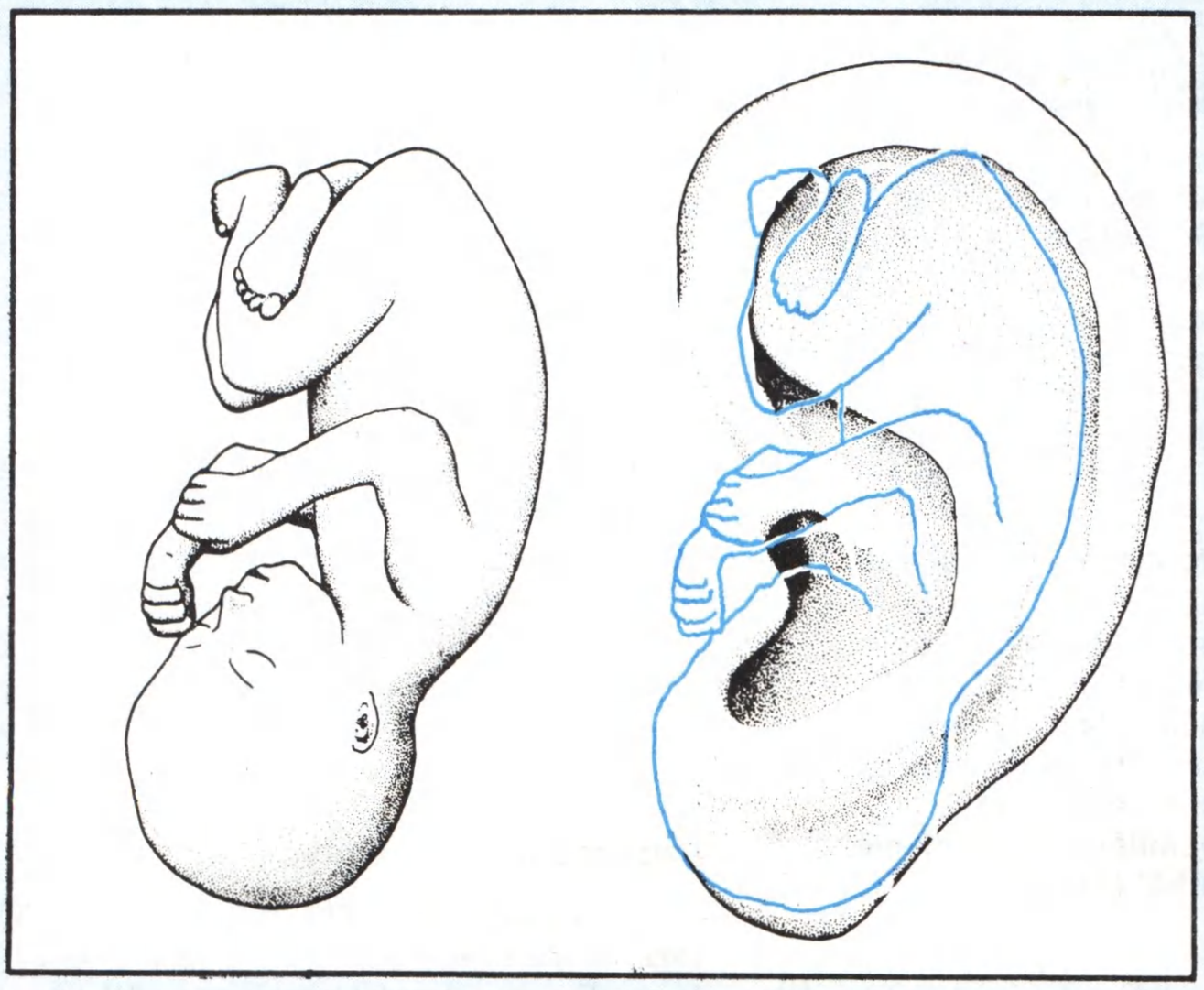

Kulaktaki harita

Eski hekimler kulak akupunkturunu, teşhis ve iyileştirme amacıyla kullanırlardı. Bu Çin tedavisi 25 yıl öncesine kadar büyük ölçüde göz ardı edilen bir yöntemdi. Dr. Paul Nogier'nin araştırmaları kulak akupunkturuna yeniden ilgi duyulmasına yol açtı.

Kulağın, başı aşağıya gelmek üzere kıvrılmış yatan cenine benzerliği gerçeğinden yola çıkan Nogier, kulağın belli kısımlarıyla bedenin kimi bölgeleri arasında bir ilişki olduğunu keşfetti ve bundan kulakta belli akupunktur noktaları saptamakta yararlandı.

Günümüzde kulak akupunkturundan birçok rahatsızlığı iyileştirmekte yararlanılmaktadır. Anestezik özelliğinin oldukça yüksek olması hem doğuda, hem batıda bu akupunkturun hemen hemen her türlü ameliyatta acıyı önlemekte kullanılmasına yol açmıştır.

yöntem ilk olarak, eski Mısırlıların siyatiği kulak delmek suretiyle iyileştirdiklerini fark eden **Dr. Paul Nogier** tarafından keşfedildi.

Amerika'da Los Angeles'ta kulak akupunkturu, tasarımı Rus bilim adamlarına ait olan, bir kulak zımbalama makinesi aracılığıyla uygulanıyor. Makine,önceden saptanan noktalarda hastanın kulağını sıkıştırıp zımbalamaktadır.

Zımbalar kulakta bırakılıyor. Bu da hastaya, saptanan noktalarda kendi kendine elle bastırarak tedavi uygulama imkânı veriyor. Bu yöntem sigarayı bırakmak isteyenlerde başarılı sonuçlar vermiştir.

Çin'deki uygulama

Çin'de, kulak akupunkturu geçmişte daha geleneksel noktalara basılarak uygulanan bütün akupunktur tedavilerinin yerini almış bulunmaktadır. Çinlilere göre kulakta tüm bedenden uyarı alan 200'ün üzerinde akupunktur noktası vardır.

Geleneğin izleyicisi olan akupunkturcular, kulağın biçiminin başı aşağı gelmek üzere kıvrılmış yatan bir cenini andırdığını işaret etmektedirler. Kulağın üzerinde saptanan birçok nokta bu ceninin üzerindeki noktalara tekabül ettirilmektedir. Gözler, dil ve boğaz insan başına denk gelen kulak memesinin; ayaklar ve bacaklar kepçeyi meydana getiren kıkırdağın üzerinde; iç organlarsa kulak içine doğru kıvrılan yerde bulunmaktadır.

Araştırmalar sürdürülüyor

Akupunktur, bugün dünyanın her yerinde uygulanmakta ise de bu konuda başı Çin, Uzakdoğu ve Sovyetler Birliği çekmektedir. Akupunktur Sovyetler Birliği'nde tıp okullarının ders programlarına alındı. Gene bütün dünyada tedavi yöntemlerini geliştirme ve akupunkturun nasıl iyileştirdiğini araştırma çalışmaları yapılmaktadır.

Modern gelişmeler arasında duyarlı noktalar üzerindeki etkiyi daha da uzatan elektrikli iğneler bulunmaktadır.Sovyetler Birliği ve Çin'de iğneye alternatif olarak lazer ve ultrasonik ışınlarının kullanılması imkânları da araştırılmaktadır.

Yeni teoriler

Akupunkturun neden ve nasıl iyileştirdiği sorusuna bugüne kadar hiç kimse doyurucu bir cevap veremedi. Bu konuda ortaya atılan bazı teoriler akıl alacak gibi değil.

1960'larda Kuzey Koreli Profesör **Kim Bong Han** insanda meridyen çizgilerine benzeyen bir kanal sistemi bulunduğunu öne sürdü. Teorisinin daha sonra Çin'de Ulusal Bilimler Akademisi'nden bir grup tarafından çürütülmesi üzerine ise intihar etti.

Soruya verilebilecek daha akla yakın, ama henüz kesinlik kazanmamış bir cevap ise acının "kapı ağzında denetlenmesi" teorisinde yatıyor. Buna göre, omurilikteki bir "kapı" (ya da geçit) bedende kendini duyuran her-

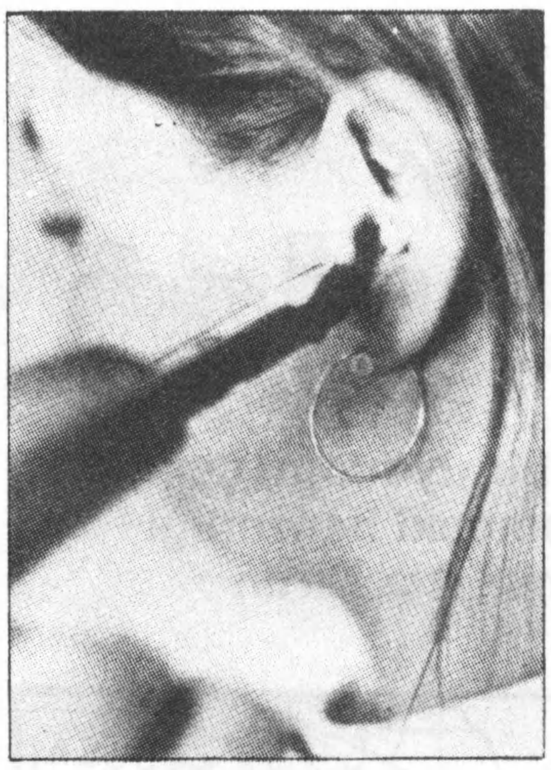

Kulağın belli noktalarına tel zımbalar geçirmek çeşitli bağımlılıkları iyileştirmede sıkça başvurulan bir yöntem olmuştur. Mesela, sigara tiryakiliğinde. Hasta ne zaman sigara içme ihtiyacı hissetse, kulağındaki zımbaları ovalamak yoluyla duyarlı noktaları uyarır ve sigara ihtiyacı giderilir (üstte).

Bir grup akıl hastası elektrik akımıyla çalıştırılan iğnelerle tedavi ediliyorlar. Her bir iğneyi harekete geçiren alçak voltajlı akım, değişik şikâyetleri olan hastaların aynı anda tedavi edilmesini mümkün kılmaktadır (altta).

hangi bir acıya (iğnenin batarken verdiği acı gibi) cevap veriyor ve bedenin başka bir yerindeki acının bilince ulaşmasını önlüyor.

Yeni deneyler

Birçok nörolog, akupunkturun etkilerinin sinir sisteminin çalışmasıyla açıklanabileceği teorisi üzerinde araştırmalar yapıyor. Hayvanlar ve balıklar üzerinde yapılan deneyler, deri sinirlerinin uyarılmasının bağırsaklara kan gitmesini etkilediğini ortaya koydu.

Böylece de bedenin yüzeyi ile organlar arasında bir köprü olduğu anlaşıldı. İğneyi batırmadan önce lokal anesteziye gidildiği takdirde, iğnenin hiçbir etki göstermediği anlaşıldı.

Son yıllarda, İngiltere ve Amerika'daki araştırmalar beyinde, "endorphin" denen, ağrı kesici maddelerin varlığını ortaya çıkardı. Bunların acı veren bir dürtünün uyarısı sonucu beynin orta kısmında üretildiği anlaşıldı. Böylelikle ağrı duygusu kesintiye uğruyor ve kişi canlanıp neşeleniyor.

Beynin doğal afyonu olarak nitelendirilen bu maddelerin akupunkturla gerçekleştirilen acısız ameliyatlarda etkili olduğu sanılmaktadır.

Açıklanamıyor

Gene de hiçbir modern teori akupunkturu açıklayamadı. Bazı uzmanlar insan derisinin elektrik direncinin akupunktur noktalarının birinden ötekine farklılıklar gösterdiğini iddia etmelerine rağmen, uç noktaların (meridyen) varlığını hiçbir araştırmacı kanıtlayamadı.

Öte yandan bu uç noktaların **Kirlian** fotoğrafçılığı (Bkz. sayfa 149, 198 ve 262) ile de saptandığı öne sürüldü. Bu teknikle canlı organizmalarla, kıpırtısız nesnelerin yaydığı elektrik enerjisinin fotoğrafını çekmek mümkündür.

Uygulamaya devam

Modern bilim nedensiz sonuçlardan hoşlanmıyor. Bu nedenle de akupunkturun batıda tamamen kabul görebilmesi için etkisini nasıl gösterdiğinin kesin olarak saptanması gerekiyor. Bugüne kadar nedenleri kesinlikle saptamak bir türlü mümkün olmamıştır.

Kesin olan bir şey varsa o da akupunkturun işe yaradığıdır. Yaramasa 5000 yılı aşkın bir süre, zeki ve uygar halkın bireyleri tarafından böylesine itibar görmezdi. Belki gün gelecek, bilim kendisini eskilerin bilgeliğinden ayıran uçurumu aşabilecektir.

Şimdiye kadar akupunktur ile iyileşen hastalar için bütün bunların önemi yok. Akupunktur insanları iyileştirsin de, varsın bilim onu kabul etmeyiversin!

Harita uzaydan mı çizildi?

Mısır'ın başkenti Kahire üzerinden bir uydunun çektiği fotoğraf ile Piri Reis'in haritası arasındaki benzerliği insan aklı izah edemiyor. Arkadaşımız Ata Nirun haritanın kaynağını araştırdı.

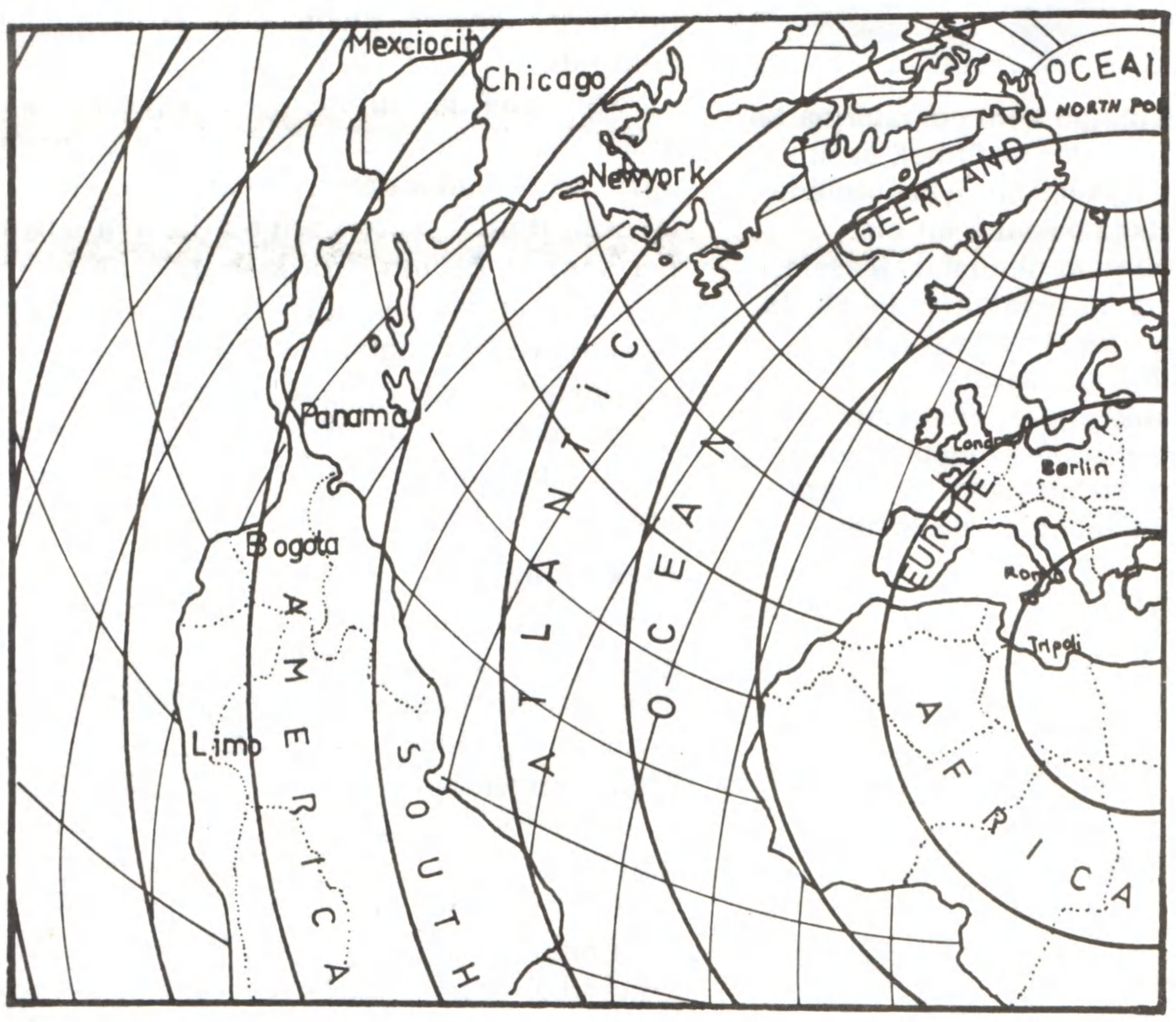

Piri Reis haritasında görülen bölgelerin uzaydan fotoğrafı çekildi (üstte). Benzerlik çok şaşırtıcı bulundu. Piri Reis'in ünlü eseri Kitabı Bahriye'nin ilk sayfasının fotoğrafı (solda).

PİRİ REİS ve onun akıl sır ermez haritalarını daha önce işlemiştik (Bkz. sayfa 176). Söyleyeceklerimiz bitmedi. Konu kapanmadı.

Dünya'da bu haritaların sırrını çözen yok. Piri Reis bunları nasıl yapmıştı? Uzaya yükselip mi çizmişti? Bu sorulara cevap bulmak kolay değil. En iyisi konuya adım adım yaklaşmalı...

Erich von Däniken'ın yorumu

Erich von Däniken, "Tanrıların Arabaları"nda Piri Reis'in haritalarından söz etmeden edemez. Hatta bu konuda bir deneyi de anlatır.

Bir uzaygemisi, tam Kahire üzerinde bir fotoğraf çekiyor. Film basılıyor. Merkezi Kahire olan yaklaşık beş bin kilometre çapında dairesel bir alan görünüyor. Sonra daha uzaktaki bölgeler ve kıtalar büzülüyor, deforme oluyor ve şekilsizleşiyorlar. Çünkü dünya, bir küredir.

Piri Reis'in haritasında da Güney Amerika, aşağıya doğru aynen böyle büzülmektedir. Ama bu, ancak uzaydan görülebilir veya görüntülenirse böyle olur.

Däniken de bu haritaların, çok eski kop yaların kopyaları olduklarını söylerken, nasıl çizildiklerini asla bilemeyeceğimizi ekliyor. Ancak, bir uzay aracıyla bu çekimlerin yapılabileceğini ama, Piri Reis'in sadece kalyonları olduğunu belirtiyor.

Şeytan Üçgeni'nden uçandairelere

Piri Reis, haritalarına büyüklü küçüklü rüzgârgülleri ve bunlardan çıkan renkli çizgiler çizmiş. Haritalardan birinin birinci parçasında ikisi küçük 4 rüzgârgülü var. İkincideyse, biri küçük 4 rüzgârgülü daha var. Kim bilir haritanın tamamında kaç tane vardı?

Rüzgârgüllerinden çıkan çizgiler birbirlerine bağlanmıştır. Paralel veya meridyen olmadıklarına göre, bunlar ne anlam taşıyorlar.

Akla **Van Tassel**'in kristal dünya teorisi geliyor. Tassel'e göre dünya, çokgen biçiminde on iki yüzlü dev bir kristaldir. Bunların, yani çokgenlerin birleşim çizgileri dünyanın enerji hatlarıdır. Doğasal güçlerin kaynakları bu düğüm noktalarıdır.

Tassel'in çizdiği bir dünya modelinde uyguladığı güç alanları ve hatları, Piri Reis'in rüzgârgüllerinin birleşim çizgilerine çok benzemektedir. Bunlardan birisi ise, Bahama adalarına ve Bermuda'ya çok yakındır. Yoksa Piri Reis ünlü Bermuda Şeytan Üçgeni'ni biliyor muydu? Diğer rüzgârgülünü koyduğu

Kanada göller bölgesiyse, uçandaire gözlemleriyle tanınmıştır. Herhalde güllerin arkasında bir başka anlamın yattığını düşünmek gerekiyor.

Piri Reis, Kristof Kolomb'dan söz ediyor

Piri Reis **Kitabı Bahriye**'sinin girişinde, **Antilya** bölümünde kaynaklarını gösteren ilginç sözler söylüyor:

"Antilya denir oranın adına, dinlersen anlatırım sana. Nasıl bulunmuş duy o diyar, açıklayayım olsun bilgi sana. Cenova'da bir kâhin-astrolog varmış, ismine **Kolon** *derlermiş. Eline geçmiş bir hoş kitap,* **İskender***'den veya daha önceden. Tüm deniz ilmini yazarmış, gelmiş kitap ellerine. Bilememişler anlayamamışlar, okumuş onu Kolon, İspanya Beyine gitmiş. Bir gemi almış. Açmış o yolu."* Reis'in sözleri çok ilginç, **Kristof Kolomb**'dan söz ettiği hemen anlaşılıyor. Acaba tüm deniz ilmini yazan kitap hangisi?..

Ana kaynak çok eski

Piri Reis, anlatmaya devam ediyor:

"Bir zamanlar **Şah İskender** *adlı biri, gezmiş tüm deryayı. Yazdırmış her şeyi her taşı, o kitabın tamamı Mısır'dadır. Bir zaman kalmış orada, sanki sırdadır, kaldı orada yadigâr. Sonra gelmiş Frenkler* (Avrupalılar) *alıp kitabı kaçtılar. Tercüme ettiler onu tamam, o bilgiyle tüm yerleri açtılar. İlk tercümeyi yapmış* **Portolmiye** *yazmış bilginin her halini."*

Portolmiye'nin kim olduğunu bilmiyoruz ama, İtalyancada "Portolano", denizde yer gösteren haritalara veya kılavuzlara deniyor. Önemli olan Piri Reis'in haritalarının ve kitabındaki bazı bilgilerin kökeninin çok eskilere dayandığıdır.

Şah İskender kimdir? Bilinen Makedonyalı Büyük İskender mi? Yoksa ünlü İslam mistiği mitolojik yarı peygamber **İskender Zülkarneyn** mi? Hangisi olursa olsun, demek ana kaynak çok eski...

Mısır'da bulundu

Özetle Piri Reis, bilimsel araştırma yeteneğini kullanmış ve Mısır gibi birçok esrarı saklayan bir ülkedeki gizli belgeleri aramıştı. Mısır ve Hint-Osmanlı Donanması'nın kaptanı olan Piri Reis'in Kahire'de birçok eski dokümanı ele geçirdiği düşünülmelidir.

İşte haritaların sırrı buradadır. Ama eğer bu kaynaklar Piri Reis gibi bir deniz dehasının eline geçmeseydi, acaba haberimiz olur muydu? Bunu da unutmamalıyız.

Sır çözülecek

Piri Reis haritalarının kaynağındaki sırra yaklaşmış gibiyiz. Kaynağın adını bilmiyoruz ama, şunu biliyoruz ki, çok eskilerde birileri, günümüzden daha öte bir şeyler biliyorlardı.

Bizim bilinmeyenimiz onların belki de bildikleriydi. Bilim adamlarımız, tarihçilerimiz, denizcilerimiz ve tüm ilgililer bu konuyu araştırmalıdırlar.

Haritanın parçaları

Bulunan 2 haritanın diğer parçaları acaba nerededir? Dünya haritasının tamamı bulunursa, birçok bilmecenin cevabı kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Bu haritaların bir anlam taşıdıkları kesindir. Aynen kayıp mitolojik kıta Mu'da olduğu gibi, **Atatürk**, Piri Reis haritalarının önemini görmüş ve işaret etmiştir.

Bir tesadüfün ortaya çıkardığı Piri Reis haritaları gibi, kim bilir daha ne kadar çok dünyasal ve evrensel belge müzelerimizin, devlet kütüphanelerimizin ve Başbakanlık Arşivi'nin tozlu raflarında çürümektedir. Unutmamak gerekir ki, küçücük bir uç, dev bir yumağın çözümü için yeterlidir...

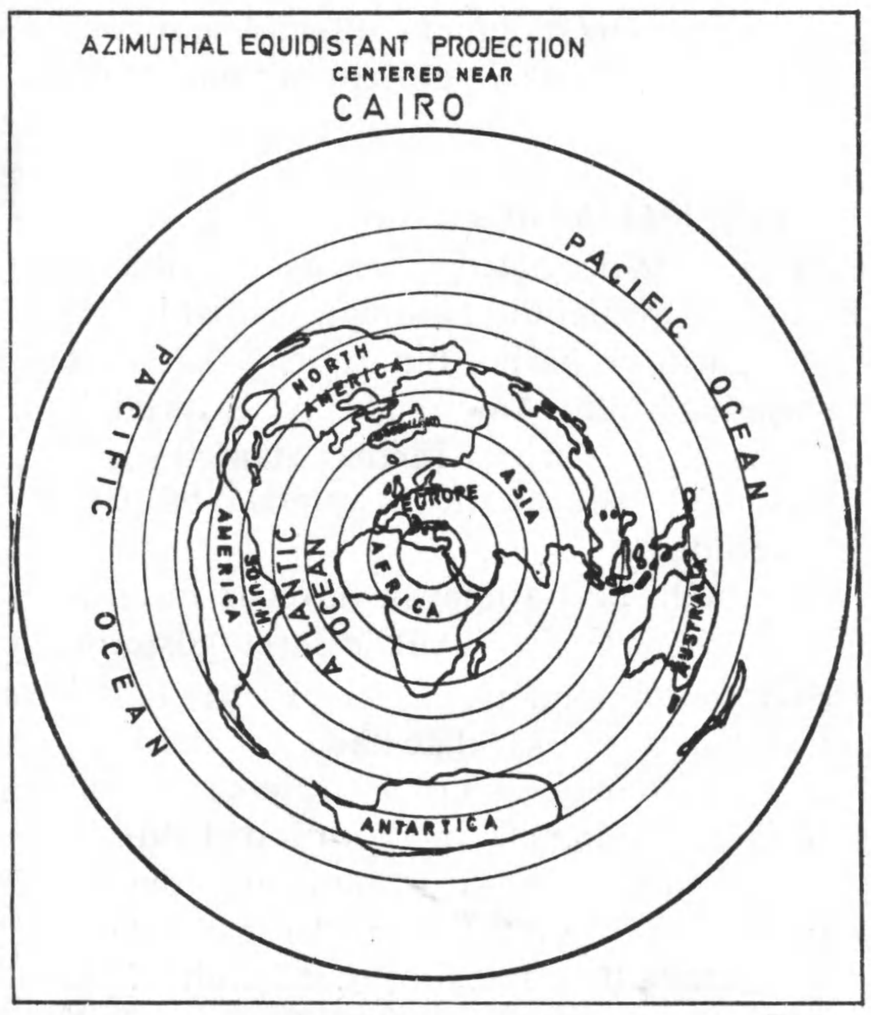

Amerikan Hava Kuvvetleri tarafından Kahire'yi merkez alarak yapılmış Dünya haritası (üstte, sağda). Piri Reis'in çizdiği Marmaris limanı (Kitabı Bahriye'den) (altta, sağda). Ayrıca Kuşadası ve çevresinin haritası (Kitabı Bahriye'den) (altta solda).

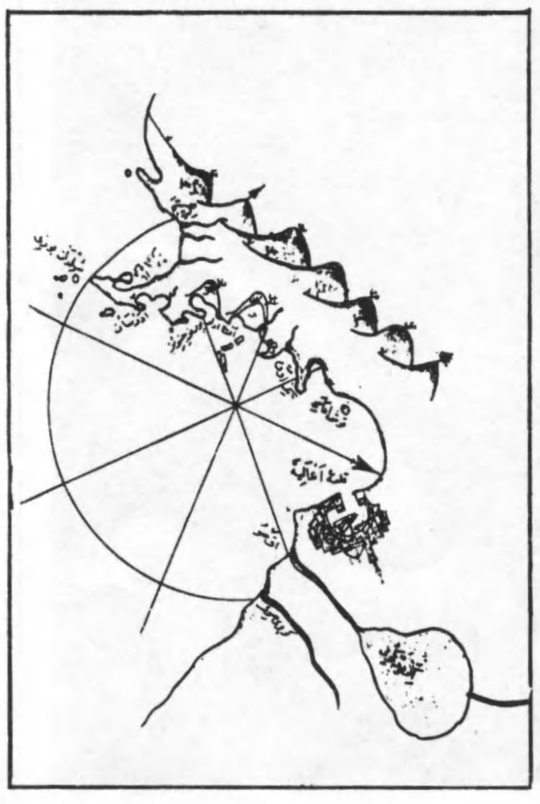

Meteor mu, uçak mı, uçandaire mi?

Uçandaire gözlemlerinde soğukkanlı olmak, görülen cismi iyi teşhis etmek gerekiyor. Aşağıdaki yazıda uçandaire görüntüsü veren, ancak ne olduğu bilinen cisimler tek tek ele alınıyor.

BAZI İNSANLAR gökyüzünde gördükleri her türlü garipliğe, uçandaire diyorlar. Böyle yakıştırmaların altından, uçandaire değil de, açıklanabilen bir olay çıkınca da (insan yapısı uydular, Venüs gezegeni gibi), bu kez başkaları ortaya çıkıyor:

"Canım biz demedik mi, bu uçandaireler bir masal" deyiveriyorlar.

Oysa olaylara böyle yaklaşmak son derece hatalı. Neyin ne olduğunu anlamak için gökyüzünü iyi tanımak ve gözlem yapmasını bilmek gerekiyor...

Yüzbaşı Mantell'in acı sonu

7 Ocak 1948'de, öğleden sonra, Amerika'da Kentucky eyaletinde Godman Airfield üzerinde garip ve parlak bir ışığın birkaç saat dolaştığı görüldü. Amerikan Hava Kuvvetleri devreye girdi. Yüzbaşı **Thomas Mantell** yönetimindeki F-51 uçak filosu, anında o bölgeye gönderildi.

Mantell, bu parıldayan davetsiz misafirleri incelemek için büyük cesaret gösterdi. Uçakların tümünü o yöne sevk etti. Fakat ancak belli bir yüksekliğe kadar çıkabildiler. Uçabilmek için gerekli oksijen aletleri yoktu. Pilotlar birer birer alçalmak zorunda kaldılar.

Mantell'in kendisi tırmanmaya devam etti. Telsizle, 7000 metrede, ilerde ve yukarıda metalik bir cisim gördüğünü bildirdi. Bu onun son konuşmasıydı. Bir süre sonra kullandığı F-51'in enkazı geniş bir araziye yayılmış olarak bulundu. O zamanki raporlara, Mantell'in bir uçandaire tarafından düşürüldüğü yazıldı. Bugün de aynı görüşte ısrar edilmektedir.

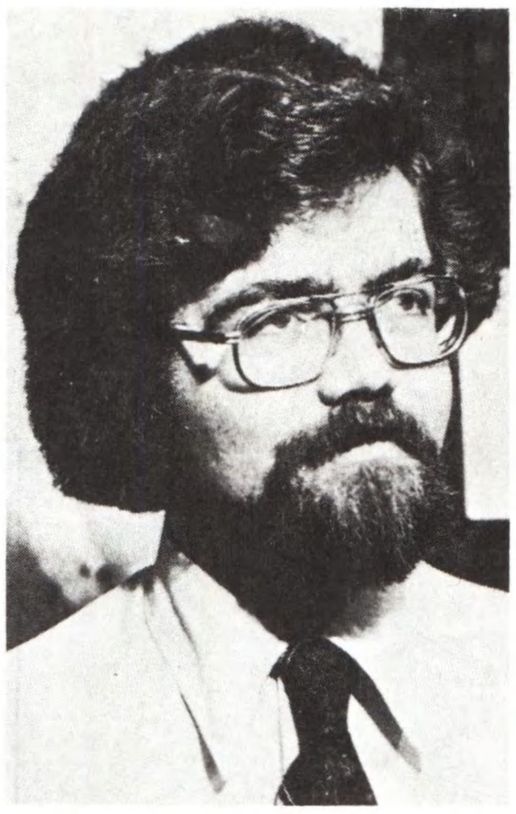

Uçandairelerin varlıklarını ispat etmeye çalışan Alman Henrey'in "UFO ELKİTABI" adıyla bu alanda klasikleşmiş bir çalışması var (üstte).

Ay'daki görevinden dönüp, tekrar Dünya atmosferine girerken, Apollo 11 uzay kapsülü çevresinde, sürtünmeden dolayı parlak ışıklar ortaya çıkmaktadır. Uydulardan ve diğer uzay araçlarından toplanan parçalar buna benzer görüntülere sebep olabilirler. Fakat beklenmedik olmalarından dolayı sık sık uçandairelerle karıştırılmaktadırlar (altta).

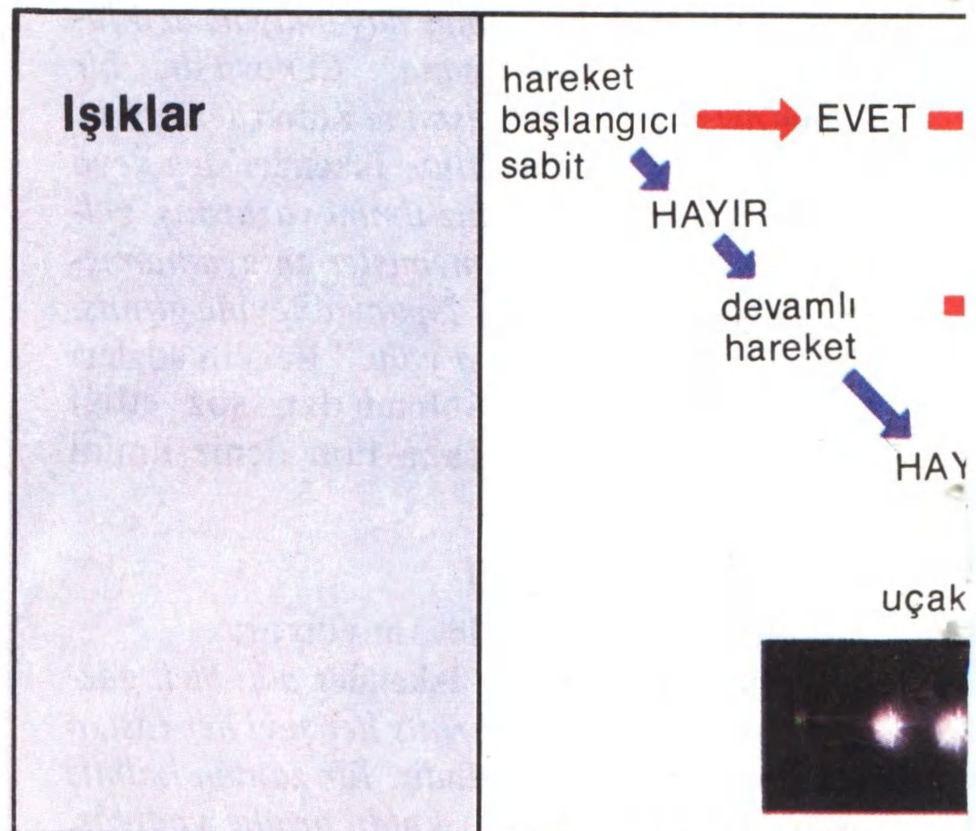

Eğer uçandaire gördüğünüzü sanıyorsanız aşağıdaki şekillerden gördüğünüz özellikleri kontrol ediniz. Burada genellikle uçandairelerle karıştırılan cisimler üç ana kategoride gösterilmekte ve size incelemede eleme kolaylığı sağlamaktadır.

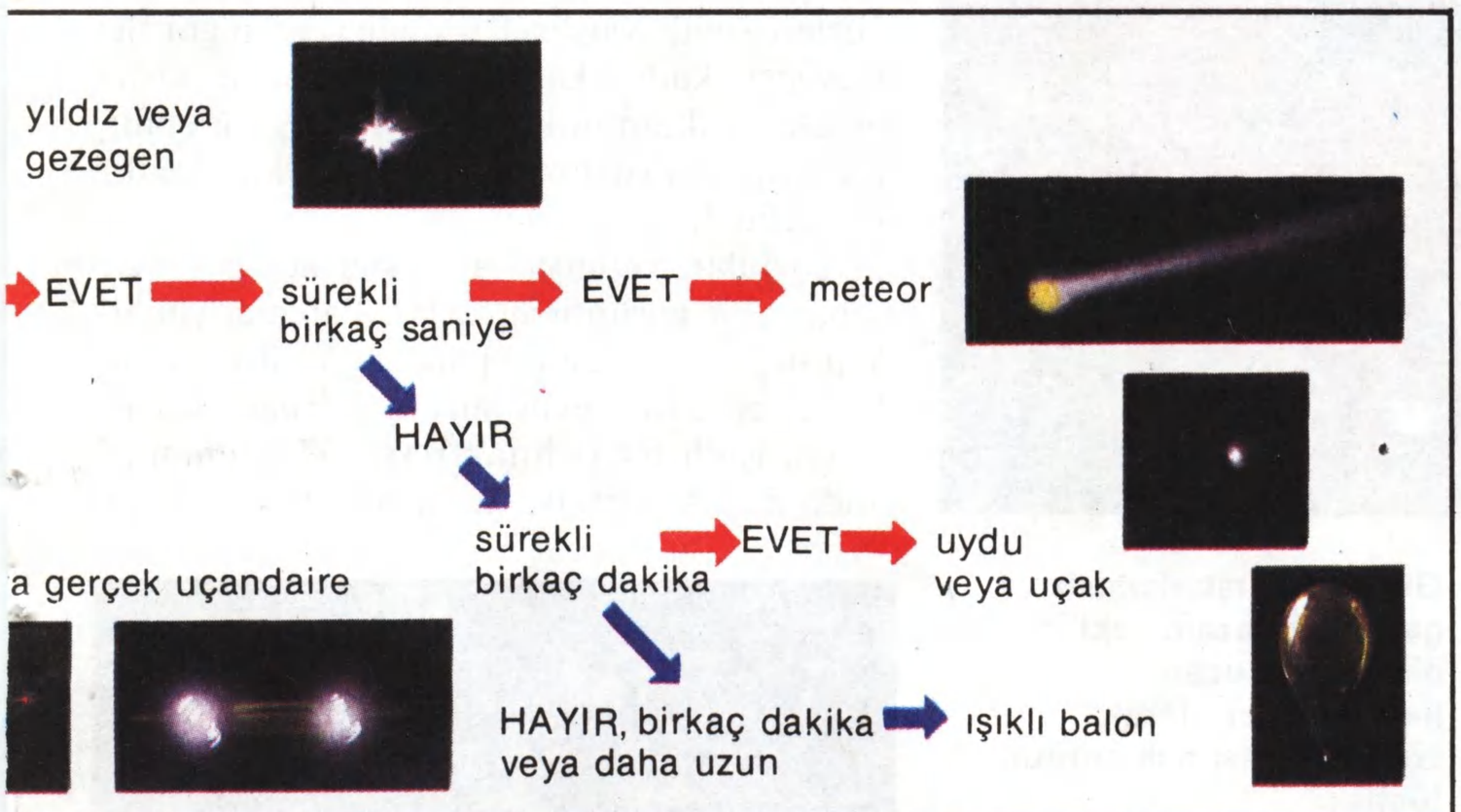

Televizyondaki film

1978 yılı sonunda bazı Avrupa televizyonlarında çok etkileyici bir film gösterildi. Bu Yeni Zelanda sahili açıklarında, bir televizyon ekibi tarafından çekilen ünlü uçandaire filmiydi (Bkz. sayfa 138).

Çeşitli ülkelerde uçandairelere olan ilgi bu filmde biraz daha çoğaldı. Ne de olsa, hareketli olması nedeniyle bir konunun filmi, o konunun fotoğraflarından daha etkileyici oluyor.

İşin olumsuz yanı

İnsanların gözleri gökyüzüne çevrildi. Ne olup bittiğini bilmek istiyorlar ve yeni yeni gözlemler yapıyorlar.

Fakat bazen de gayet olağan bir cisme ısrarla bu uçandairedir, diyenler oluyor. Hatta bir keresinde Fransa'da yaşlı bir kadın, gördüğü cisimden çok etkilendi. Kendisini yatak odasına kilitledi. 1 saat kadar da yatağın altına saklandı. Oysa, sonradan kadını bu kadar korkutan nesnenin bir yıldız olduğu anlaşıldı.

Jimmy Carter'ın gözlemi

Amerika'nın eski Başkanı **Jimmy Carter**'ın başından geçen olay da çok ünlüdür. Carter, 1973'te Georgia valisiydi. Gökyüzünde parlak bir ışık gördü. Renk değiştiren ışık, çatı seviyesine inmeden önce 90 m yükseklikte 10 dakika kadar sessizce durdu.

Birçok manevra yaptıktan sonra hareket etti. Bu olayı Carter'dan başka tam 12 kişi izledi. Yetkililer bu konuyla ilgilenilmesinden, nedense pek hoşlanmadılar. Yapılan resmi açıklamada, görülen nesnenin Venüs gezegeni olduğu söylendi.

Vali Carter sustu ve olayın üzerine gitmedi. Oysa o eski bir deniz binbaşısıydı. Venüs'ü kolayca tanıyabilecek bilgi ve deneyime sahipti.

Gerçek uçandaireler

Uçandaire uzmanları gerçek bir uçandaire ile uçandaire izlenimi yaratan nesnelerin ayırt edilebilmesi için büyük çaba gösteriyorlar.

Gözlemcilerin bilgisizlik veya heyecan nedeniyle gördüklerini tanımlayamadıkları durumlar çok oluyor. Böylece birçok işe yaramaz rapor birikiyor. Konunun aydınlatılması gecikiyor.

Zayıf tarifler

Uzmanlar uçandaire raporlarını birçok kategoriye ayırırlar. Fakat iki ana sınıf vardır ki, en çok rapor buralarda birikir. Bunlar "zayıf tarif" ve "orta tarif" olarak adlandırılırlar.

Tüm uçandaire raporlarının % 45'ini içeren zayıf tarifler bir ışık görmekten, ya da özel bir şekli olmayan, oldukça şekilsiz bir nesneden söz ederler. Bunlar, çoğu kez beyazdırlar. Ancak değişik renklerde de ışık kaynakları görülebilir.

Çünkü atmosferdeki duman ya da ince bulutların varlığı, görüleni değiştirebilir. Eğer gökyüzünde tanımlayamadığınız bir cisim görürseniz, yapabileceğiniz birçok şey vardır.

Yıldız ve gezegenler

Önce görülen ışık sabit mi yoksa hareketli mi, onu belirlemek gerekir. Eğer sabitse, bu büyük bir ihtimalle bir yıldız ya da bir gezegendir.

Yıldız ve gezegenlerin uçandaire sanıl-

Güneş'e karşı biçimsiz ve gayri muntazam şekli olan bir siluetin uçan helikopterler olarak tanımlanması çok zordur (üstte).

1965 yılının sonlarına doğru görülen, göz kamaştıran kuyrukluyıldız, gökyüzüne ait şaşırtıcı sayıdaki yıldız ve gezegenleri de içeren cisimler, uçandaire olarak belirtilmişlerdir (sağda).

laboratuvarında olduğu gibi bazı parçalar da yeryüzüne yanmadan ulaşabilir.

masası çok yaygındır. Tabii ki, bunlar tamamen durağan değildir. Fakat hareketleri çok yavaş olduğundan gözlemcilere öyle gelmektedir. Ancak saatlerce gözlenirse hareketleri görülebilir.

Eğer geceleyin gökyüzünde bir saat ya da daha fazla süreyle bir ışık görülürse ve hareket etmezse, bu muhakkak bir yıldızdır. Yıldızların ve gezegenlerin yılın o zamanındaki durumunu gösteren haritaya bakarak kontrol edebilirsiniz.

Venüs gezegeninin uçandaireye benzetilmesine de çok rastlanır. Gece gökyüzündeki en parlak cisimdir ve yılın belli zamanlarında Dünya'ya çok yakındır. Hatta insan onun yerini bilirse parlak bir beyaz nokta gibi gündüzleri bile görebilir.

Sıçrayan ışıklar

Bazen gökyüzünde düzensiz ışık sıçramaları görülür. Oysa yıldızlar normal olarak oradan oraya sıçramalar yapmazlar. Bu olay ışığın uzak bir yıldızdan değil, bir uçandaireden geldiği inancını ortaya çıkarır.

Meteorlar

Eğer ışık hareket ediyorsa şu soruyu sormak gerekir. Düz bir rota mı takip ediyor? Yoksa yön değiştirerek dolaşıp duruyor mu? Düz bir rota izlemesi birçok yanı açıklar. Kesin olarak ne olduğu, ışığın görüldüğü zamanın uzunluğu ile belirlenebilir.

Eğer süre kısaysa, bu uzaydaki toz parçacıklarının veya bazı artıkların Dünya atmosferine girerken yanmasından oluşan meteor olabilir. Meteorlar bir ya da iki saniye parlayıp, geceleyin gökyüzünde ışıktan bir iz bırakarak sessizce uzaklaşırlar.

Göktaşları

Göktaşları meteorlardan farklıdır. Daha büyüktürler ve yanıp bitmeleri uzun zaman alır. Parlak ışıkları 10 saniye kadar görülür. Gürleyen bir sesleri vardır. Göktaşları, çok seyrek olmasına rağmen, gündüzleri de görülebilirler.

Genellikle göktaşlarının görünümü harikuladedir ve geniş bir alana yayılmış çok sayıda insan tarafından gözlenmişlerdir. Birçok durumda bunlar uçandaire sanılmaktadır.

Uydular

Dünya'nın çevresinde insan eliyle yapılmış yüzlerce uydu vardır. Pek çoğu yerden görülemeyecek kadar küçüktür. Fakat bir kısmı geceleri ışıktan noktalar halinde görülebilir. Bunların gökyüzünü geçmeleri birkaç dakika sürmektedir.

Uydular, Dünya atmosferine girerken şahane bir görüntü sunarlar. Parçalar yanarken değişik renklerde parıldar ve üst atmosferde gözden kaybolmaları birkaç dakika süren, ışıklı bir iz bırakırlar. 1979 Temmuz'unda Batı Avustralya'ya inen Amerikan uzay

Uçaklar

Şimdiye kadar yanlışlıkla uçandaire sanılan cisimlerin başını uçaklar çekiyor. Uçaklar pek çok değişik tipte aydınlatmaya sahip olduklarından tuhaf etkiler yaratma şansları çok fazladır. Uçağın önünde millerce uzaktan görülebilecek parlak ışıldaklar kullanılır.

Size doğru yaklaşırken gördüğünüz böyle ışık, uçağın seyir lambalarının görülebilmesi ile renkli bir hal almasından önce, uzun bir süre sabitmiş gibi gözükebilir. Parlak, yanıp sönen mavi ve beyaz ışıklar da yanlış anlaşılabilir.

Birçok ülkede uçaklar, bilgisayarlarla programlanmış mesajları, elektronik ışıklar

kullanarak iletmek suretiyle reklamcılıkta kullanılırlar. Uçak çok yavaş uçacak şekilde yapılır ve dolayısıyla mesaj okunabilir.

Uçakların doğal olarak manevra kabiliyetleri yüksektir. Helikopterlerinki, uçaklardan da fazladır. Bu yüzden bunlar sadece düz uçuş rotası üzerindeki ışıklar olarak gözükmezler. Yön değiştiren, yavaşlayan ve hatta uçuşun ortasında duruşa geçen ışıklar olarak da görünürler. Bazen rüzgâr, uçağın motorlarının sesini uzaklara taşıyıp gökyüzünde yalnızca sessiz bir ışık bırakır...

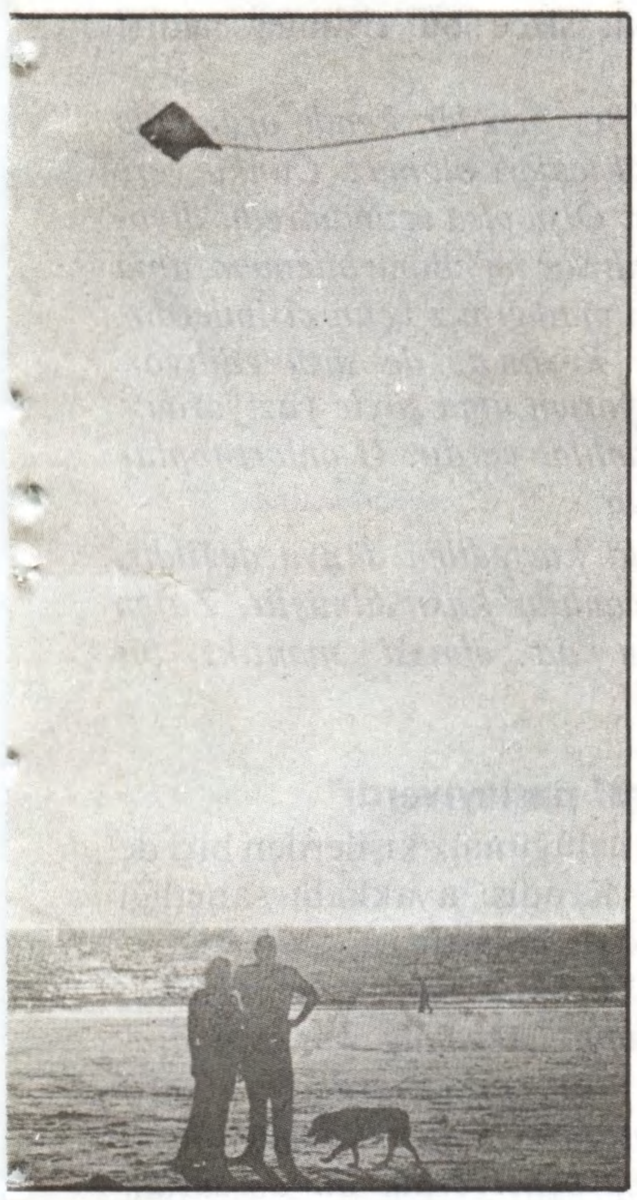

Çok nadir olarak dışbükey mercek şeklindeki bir bulutun oluşumu uçandaire özellikleri taşır (en üstte).
Kontrol ipini göremediğimiz, Güneş'te parlayan, çok yükseklerde uçan bir uçurtma tipik bir uçandaire görünümüne bürünebilir (üstte).
Bu araştırma balonu, kozmik ışınları araştırması için 4000 m uzaklığa gönderildi. Tecrübeli havacılar dahi bunu tanıyamadılar (sağda).

Balonlar

Bütün bu etkiler yalnızca geceleri görülebilir. Fakat uçandaireyle karşılaştırılan ve gündüz görülen bir cisim vardır ki, o da balondur. Hava merkezleri rüzgârların yönlerini kontrol etmek ya da algıladıkları meteorolojik bilgileri Dünya'ya geri gönderecek aletleri gökyüzünün yüksek yerlerine taşımak için belli aralıklarla balonları salıverirler.

Balon yüksek irtifada uçarken parlak yüzeyinden ışık yansıtacaktır. Gökyüzünde sürüklenen gümüşe benzer bir nokta yeryüzünden yuvarlak ya da koni şeklinde görülebilir...

Orta tarifler

Orta tarifler ise şekilleri açık olarak algılananları kapsar. Her ne kadar geceleri görülürlerse de gündüzleri de görülebilirler.

Bunlar uçandaire olaylarının % 35'ini içerirler ve zayıf tarifler gibi bunda da en önemli kriter harekettir. Şekli açıkça belirlenmiş ve gökyüzünde belli bir süre görülen bir cisim muhtemelen uçak değildir. Fakat helikopter olabilir.

Daha önce belirtildiği gibi bunlar balon da olabilir. Uçurtmalar da başka bir izah şeklidir. Belli bir mesafede uçurtmanın kontrol ipi görülmeyebilir ve düzensiz şekliyle kolaylıkla uçandaire olarak tanımlanabilir.

Uçağın uçandaireye benzemesi

Birçok durumlarda uçandaire olduğuna inanılan cismin çeşitli hızlarda sabit yönde hareket ettiği görülmüştür. Bu büyük bir olasılıkla uçaktır.

Çünkü kuvvetli güneş ışığında uçakların kanatları ve kuyrukları belirsizleşir ve sadece metalik gövdesi gözükür. Gerçekten de bu gövde uçandaireye benzer. Bulutlar bile uçandairelerle karıştırılmıştır. Dışbükey mercek şeklinde bilinen bir çeşit bulut, daireye benzer. Bunun yavaş hareketi birden fazla gözlemciyi şaşırtmıştır.

Kuş sürüleri de karışıklığa neden olmuştur. Gündüzleyin, bazı tür kuşların karınları güneş ışığında parlar ve diğer kısımlarını örterek beyaz, oval şekiller olarak görülürler.

Geceleri sokak lambalarının yansıtıcı olmaları mümkündür ve kullanılan ışığın türüne göre değişik renkte oval şekiller yaratılır.

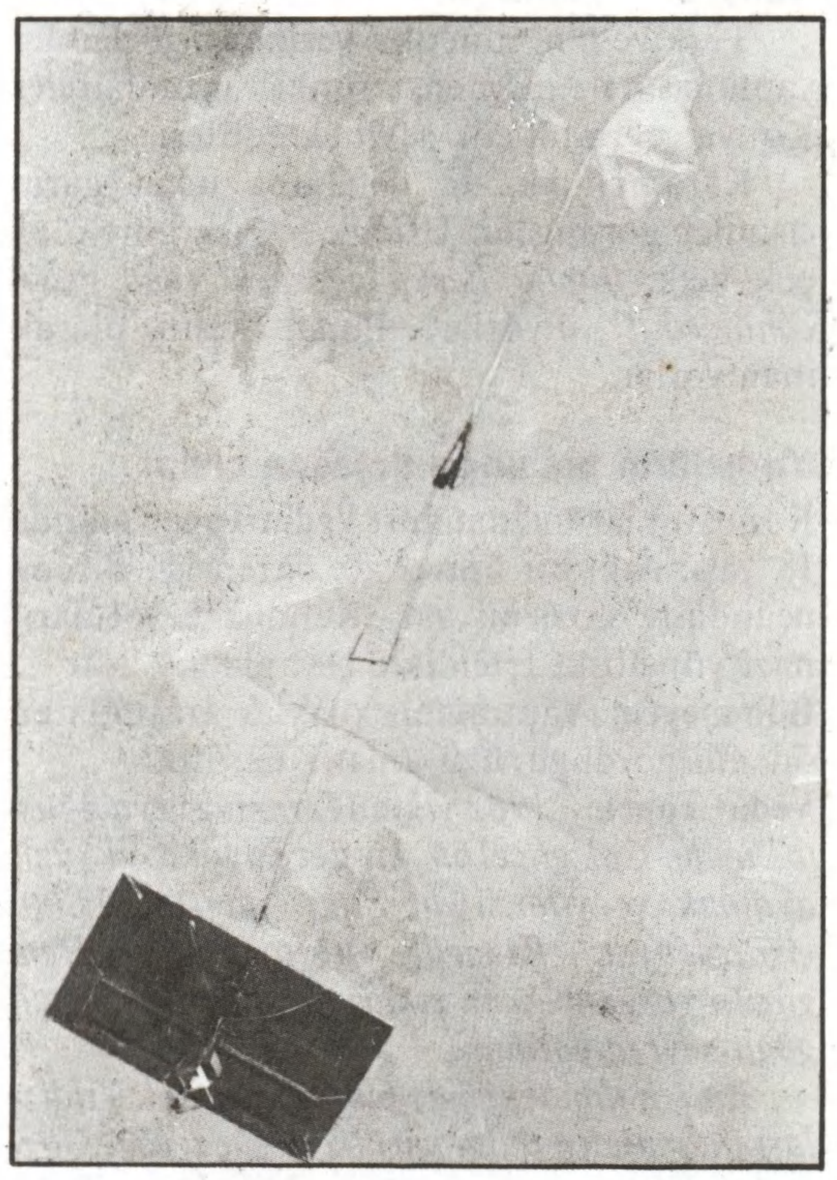

Yanlış anlaşılmaya neden olan bütün anlaşılır nesneleri sıralamak mümkün değil. Bir araştırmaya göre bunlar 29 kategoriye ayrılmaktadır.

Diyelim ki, uçandaire olduğunu düşündüğünüz bir cisim gördünüz. Yukarıda anlattığımız tanımlanabilen cisimlere hiç benzemiyorsa, işte o zaman gerçek bir uçandaireyle karşılaşmış olabilirsiniz.

Uzayda zeki yaratık var mı? Sayfa 285'te.

Karamanlılar uçandairelere alıştı

Konya'nın kazası Karaman'da yaşayanların oldukça ilginç uçandaire gözlemleri var. Karamanlılar uçandairelerin varlığını kanıksamış durumdalar. Arkadaşımız Ata Nirun olayları yerinde inceledi ve birçok Karamanlı ile konuştu.

UÇANDAİRELER, ŞEKİL ve renk olarak çok çeşitli biçimlerde tanımlanmıştır. Niğde Aksaray'da (Bkz. sayfa 39 ve 56) olaylar 20 günlük bir dönemi kapsamış ve farklı anlatımlara rastlanmıştı.

Türkiye'nin birçok yerinde gözlemler yapılmasına rağmen, sanki uçandaireler Konya çevresini çok sevmektedirler.

Karamanlılar da defalarca uçan garip cisimler görmüşler. Üstelik onlara göre olay çok açık.*"Bunlar başka gezegenlerden gelen canlılardır"* diyorlar. Buna, kesin olarak inanıyorlar.

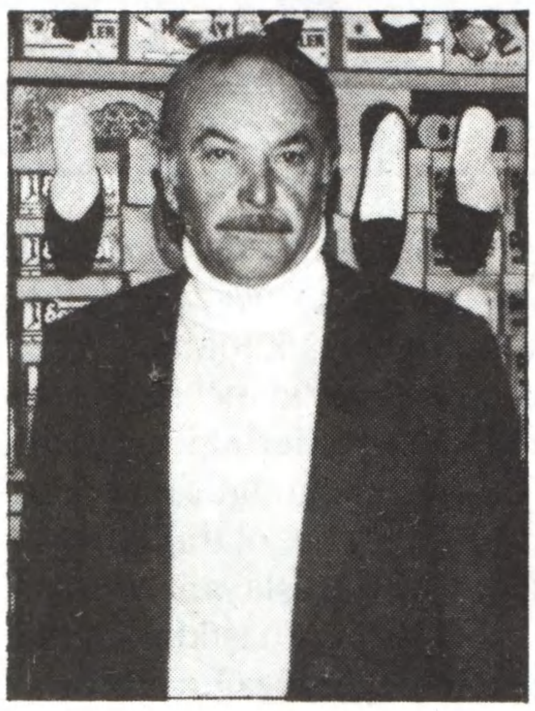

Karamanlı Mümtaz Ünver (üstte), gördüğü parlamayı ve yere doğru inen ışığı unutamıyor.
Vedat Topçu (üstte), Karamanlı bir üniversite öğrencisi. Birkaç kez uçandaire gördüğünü söylüyor.

Yıldızların arasında dolaşan cisim

Konuştuklarımızdan biri **Vedat Topçu** adında 18 yaşındaki bir üniversite öğrencisi. Birçok uçandaire gözlemi var. Kendisine sorularımızı yönelttik. İçtenlikle cevapladı.

Bilinmeyen: Yaşadığınız olaylar arasında en önemli gördüğünüzü anlatır mısınız?

Vedat Topçu: *"1982 yılının Temmuz veya Ağustos'uydu. Çok güzel bir yaz gecesiydi. Gökyüzü aydınlık ve yıldızlıydı. Saat, sanırım 23.00 civarındaydı. Bahçede oturuyordum. Hem günün yorgunluğunu çıkarıyor, hem de yıldızlı göğü seyrediyordum.*

Birden tam tepemde bir ışık parladı. Yıldızların tümünden daha parlak ve güçlüydü. Gözlerim kamaştı. Hayretle bakakaldım. Daha önce başka cisimler görmüştüm veya gökte garip ışıklar gözlemiştim. Ama bu çok başkaydı. Sonra aniden kayboldu."

Bilinmeyen: Ne renkti bu ışık?

Vedat Topçu: *"Bildiğimiz yıldız rengindeydi. Ama çok daha fazla parlaktı. Kaybolduktan birkaç dakika sonra yine ortaya çıktı. Sanki yanıp sönüyordu. Devamlı yer değiştiriyordu."*

Bilinmeyen: Şeklini anlatabilir misiniz?

Vedat Topçu: *"Tipik bir ışık küresi gibiydi. Asıl önemlisi hareketinin özelliğiydi. Yanıp sönerken, her defasında bir başka yerde ortaya çıkıyordu. Gökte bir üçgen çizerek hareket ediyordu.*

Cismin hareketini gökte duran yıldızlarla kontrol ettim. İşte o zaman farklılığını daha iyi anladım. Yarım saat kadar böyle göründükten sonra kayboldu ve bir daha görünmedi."

Işık küresi

Bilinmeyen: Demin,başka cisimler de gördüm dediniz. Onlar da buna benziyorlar mıydı?

Vedat Topçu: *"Diğerleri de ona benziyorlardı. Mesela renkleri yine yıldız rengiydi. Ama en kuvvetlisi bu anlattığımdı. Onun ışığı hepsinden çok güçlüydü."*

Bilinmeyen: Kaç defa böyle ışıklı cisimler gördünüz?

Vedat Topçu: *"10 kadar olmuştur. Bir kısmını yalnız gördüm. Bazılarını ailem de gördü."*

"Kuranı Kerim'de de sözü ediliyor"

Bilinmeyen: Peki, sizce bu cisimler nedir? Uçandaire mi?

Vedat Topçu: *"Biz gençler kendi aramızda konuşuyoruz. Göktaşları olamaz. Çünkü yere doğru inmiyorlar. Olsa olsa uçandairedir diyoruz. İçlerinde canlı var mı? Bunu bilemem, ama bence bunlar tanımadığımız uçan cisimlerdir. Bunların Kuranı Kerim'de de sözü ediliyor. Neresinde bilemiyorum ama şöyle yazıyordu:*

'Âlemlerde canlılar vardır. O onları toplamaya mukadderdir.'

Bence, burada kastedilen dünya değildir. Evrendeki tüm canlılar kastedilmiştir. Zaten başka canlıların da olması mantıki bir düşüncedir."

"Birden her taraf parlayıverdi"

Karaman'da görüştüğümüz kişilerden biri de **Mümtaz Ünver.** Kendisi ayakkabı satıcılığı yapıyor. Olayı şöyle anlattı:

Mümtaz Ünver: *"Bir yaz günü, evimin balkonunda oturuyordum. Akşamla yatsının arasıydı. Birden her taraf parlayıverdi. Nasıl tarif edeyim bilemiyorum. Oksijen kaynağı nasıl birden parlar, ona benziyordu. Bir an sürdü, sonra kayboldu. Daha doğrusu kaybolmadı, ufaldı, bir nokta halini aldı ve öyle kayboldu.*

Ama bu kayboluş bir hareketle oldu. Doğu-batı yönüne doğru kayboldu. Yere doğruysa bulut gibi bir ışık indi."

Bilinmeyen: Büyüklüğünü tahmin edebilir misiniz?

Mümtaz Ünver: *"Hayır, çünkü bir an korkunç bir parlama oldu. Sonra aynı hızla ufaldı nokta haline geldi. Uzaklığını da tahmin edemiyorum. Olay çok ani oldu."*

"Kardeşlerim de gördü"

Bilinmeyen: Sizden başka gören oldu mu? Ne hissettiniz?

Mümtaz Ünver: *"Evet, kardeşlerim de gördü. Heyecanlanmıştım. Üst kat balkonunda oturan kardeşime bağırdım. 'Yılmaz, gördün mü?'*

dedim. 'Evet' diye cevap verdi. Bence uçandaireydi."

Bilinmeyen: Sizce uçandaire nedir?

Mümtaz Ünver: *"Bizim bilmediğimiz âlemlerde yaşayan canlıların bir icadı olsa gerek. Bizden çok ileri olmalılar."*

"Bizleri tanımak için..."

Bilinmeyen: Eğer bunlar uçandaireyse, amaçları nedir sizce?

Mümtaz Ünver: *"Bizleri tanımak için olsa gerek. Kötü bir niyetleri olduğunu sanmıyorum. Biz nasıl Ay'a, aynı amaçla gidiyorsak, onlar da öyle yapıyorlar.*

Sanırım bir gün bize gözükecekler de, usul usul alıştırmak istiyorlar. Bizi de iyice anlamak istiyorlar. Tanımak niyetindeler..."

Aynı cisim başka yerlerde

Karaman'da uçandaire gözlemlerinin yorulmaz bir izleyicisi ve uzmanı var. Avukat **Baha Kayserilioğlu.** Baha Kayserilioğlu, Mümtaz Ünver'in gördüğü cismin sonra başka yerlerde de görüldüğünü anlatıyor:

"Mümtaz Ünver'in görmesinden yarım saat kadar sonra cisim Kayseri ve Mut'ta da görülüyor. Sonra öğrendik. Mümtaz Beyin anlattığı, cisim kaybolduktan sonra yere doğru inen ışıklı bulut aynen Kayseri ve Mut'ta da oluşuyor.

Bu ışıklı bulut gibi ya da tül gibi olan yaklaşık 500 metrelik bir alanda görülüyor. Yavaş yavaş yere iniyor. Aynı olayın Mümtaz Beyin dışında başka tanıkları da var."

Mut'ta panik

"Birkaç gün sonra da zaten gazeteler de Balıkesir'de bir uçandaire görüldüğünü yazdı. Tüm bu olaylar 1978 yılıda oldu. Mut'ta görülen cismin etkisi daha fazlaydı.

Bu da aynen Karaman'daki gibi parlama ile ortaya çıkıyor. Ama bir süre öylece kalıyor ve büyük bir paniğe sebep oluyor. Halk, kıyamet alameti sanıyor, minarelerden ezanlar okunuyor. Sonra da cisim Anamur yönüne doğru uzaklaşıyor. Önemli olan tüm Mut halkının görmesi bence..."

"O kadar çok olay var ki"

Bir diğer Karamanlı, **Ömer Kayserilioğlu**, uçandaire olaylarının 1950'lere kadar uzandığını anlattı. Kendisi ilk kez 1954'te disk şeklinde kırmızı, portakal rengi ve mavi ışıklar saçan bir cisim görüyor. Bu olaydan sonra, birçok defalar garip cisimler gördüğünü söylüyor.

Bilinmeyen: Cisimler hep aynı mıydı?

Ömer Kayserilioğlu: *"Hayır, bazısı beyaz ışık şeklindeydi. Hafif hafif beliriyor, sonra kayboluyorlar. Ya da tersi oluyor. O kadar çok olay var ki, anlatmakla bitmez.*

Bence bunlar, güneş sistemi dışından, belki de içinden gelen canlılara ait araçlardır. Evrende bizden başka canlı yaşamın olmadığı düşünülemez. Bu cisimler tarih içinde de, vardı. Ama başka türlü tanımlandılar. Mitolojilerde Tanrılar olarak yer aldılar, ya da göksel mucizeler olarak insanoğlunun atomu parçalamasından sonra, bizlere daha yakınlaştılar. Bence amaçları yararlı. Bizleri gözlüyorlar, kötü bir şey yaparsak engel olacaklardır. Yani nükleer bir savaş gibi..."

Karaman'daki uçandaire gözlemlerinin en şanssız yanı, elde fotoğraf olmaması. Üstte bir uçandaire resmi görülüyor. Karamanlı Avukat Ömer Kayserilioğlu'nun (aitta), 1954'ten bu yana birçok uçandaire gözlemi var.

Halkın rahatlığı

Karaman uçandaire olayları diğerlerinden biraz daha farklı, çünkü güpegündüz ortalığı şimşek gibi aydınlatan bir olay var.

Tüm bu bölgelerde, halkın yaklaşımı şaşılacak kadar doğal. Herkes, rahatlıkla uçandaireleri ya da evrende yaşayan başka canlıları kabul edebiliyor. Bundan kimse rahatsız olmuyor.

Karaman'dan İstanbul'a dönerken bunları düşündük. Bir gün uzaylılar Dünya'ya inip de açıkça kendilerini gösterirlerse ne olacak?

Kırsal kesimde yaşayanlar bunu pek yadırgamayacaklar da, büyük şehirlerde bir panik havası mı esecek?..

Uçandaire dosyası. Sayfa 280'de.

Loch Ness'in ele geçmez canavarı

İskoçya'nın Loch Ness Gölü'nde yaşadığına dair kanıtlar bulunan canavar ya canavarların durumu kesinlik kazanmadı. 1930'lardan bu yana fotoğraflar çekiliyor (Bkz. sayfa 179), araştırmalar yapılıyor, göl filme alınıyor. Aşağıda olaylara değişik açılardan yaklaşan bir yazı yayınlıyoruz.

NESS GÖLÜ'NÜN karanlıklarında gizlendiği söylenen canavara yönelik yoğun ilginin başlangıcı 14 Nisan 1933'teki Mackay olayıdır. O zamandan beri kanıtlar sürekli arttı. Yalnızca 1933 yılında 50 gözlem yaşandı. Canavarı araştırma girişimleri yapıldıkça başka olaylar, fotoğraflar, filmler ve değişik kanıtlar ortaya çıktı.

Basının ilgisi

Loch Ness Gölü'nün ele geçmeyen ünlü yaratığının bu kadar tanınmasına basının da büyük katkısı oldu. Gazete muhabirleri, dolayısıyla onların çalıştıkları gazeteler bu canavar olaylarına yıllar boyu büyük ilgi gösterdiler.

Bu nedenle hem olay sürekli gündemde kaldı, hem de araştırmacılar büyük destek gördüler.

Tanıkların inandırıcılığı

Canavarı gördüklerini söyleyenlerin anlattıklarını ve ileri sürdükleri kanıtları değerlendirmek çok güçtür. Çünkü insanların her zaman doğruyu söylediklerini kabul edemeyiz. Saygın bir adam bile gayet rahat yanılabilir ya da kandırılabilir. Öte yandan yalancı biri, iyi izlenimler bırakabilir.

Eğitilmiş bir kişi de uydurma sözler söyleyebilir. Gerçek şu ki, çok açık bilgi olmadan özellikle sudaki hız, mesafe, boyut ve zaman tam olarak kestirilemez. İşte bu yüzden, sırf anlatılanlara dayanılarak görülen bir sahneyi tam olarak göz önüne getirmek çok zor.

Bu görünen Ness Gölü canavarının başı mı? Amerika'daki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'ne bağlı Uygulamalı Bilimler Akademisi'nden Dr. Robert Rines tarafından çekilen bu fotoğrafta sualtı kamerası kullanıldı. Göl dibinin bulanık suları fotoğrafta görülenin ne olduğunu anlamaya elvermese de nesnenin benzerliğinden canlı olduğunu çıkaranlar var. Öte yandan, birçok uzman fotoğrafta görülenin göl dibinden başka bir şey olmadığını söylüyor (üstte).

Gölün aldatıcılığı

Göz yanılmalarına neden olduğundan gölün kendisinin çıkardığı sorunlar vardır. Göl bazen tümüyle sakin olan büyük bir su kütlesidir. Bu sakinliğe, mesela deniz çok seyrek ulaşmaktadır.

Gölün yüksek kıyı çizgisi de koyu gölgelere ve yansımalara yol açabilir. Bu koşullarda, görünen gerçek nesneyle orantısı olmayan görsel etkiler ortaya çıkabilir.

Su kuşları, küçük hayvanlar, geçen gemilerin izleri başka şekiller oluşturuyorlar. Geçen gemilerin ardında kalan izler, gemi gözden kaybolduktan sonra bile kıyıdan görülüyor, gölün ortasında sürekli dalga halini alıyor.

Dr. Rines'ın fotoğrafından bir ressamın çizdiği resim. Bazıları canavarın su yüzüne çıkmadan soluk almak için boynuzlarını kullandığına inanıyorlar (solda).

Binlerce olay

Bu sorunlara rağmen, canavarın gözle görüldüğü binlerce olay kayıtlara geçmiş durumda. Basının, olayla ilgilenen yazarların ve araştırma örgütlerinin sayesinde bu sayıya ulaşıldı. Bu örgütlerden Ness Gölü Araştırma Bürosu 1962 ila 1972 yılları arasında çalışmalarda bulundu.

Canavarın birbirini tutan tariflere dayanarak uzun boyunlu, kambur sırtlı bir hayvan olduğu anlaşılıyor. Yaratık bazen hızlı hareket ederek boynunu aşağı yukarı oynatıyor. Bazen de yalınzca bir süre için görünüp yavaşça suda kayboluyor.

1'den fazla yaratık

Ness Gölü olaylarının ilk dökümünü yapan kişi Kıdemli Deniz Yüzbaşı **Rupert Gould** idi. **"Ness Gölü Canavarı"** adlı kitabında (1934) 1923'ten 1933'e kadar gerçekleşmiş 42 gözlemi etraflıca anlattı.

Yaratığın gölde mahsur kalmış bir türün örneği olduğunu düşünmekteydi. Kaledonya Kanalı'nın müdürünün karısı olan **Constance White** da bu düşünceye katılıyordu. 1957'de basılan **"Bir Efsanenin Ötesi"** adlı kitabında 60 gözleme yer verdi.

Olayın, bazılarının sandığı gibi 1934'te son bulmadığını saptamaktaydı. Bazen de birden çok hayvan görüldüğü olmuştu. Gölde barınan bir yaratık topluluğu olabilirdi.

Tim Dinsdale, Ted Holliday, Peter Costello ve **Nick Witchell** gibi yakın zamanın yazarları bu bilgilere yeni örnekler eklediler. Bilgilerin çoğu tanık olunan olayları derleyen Ness Gölü Araştırma Bürosu'nun geniş kayıtlarından alınıyordu.

Yaz ayları daha çok olay

Ness Gölü'nde görülen kanıtların miktarı ve etkileyiciliği, suda büyük bir hayvan kitlesinin olduğunu düşündürüyor. Bu ve özellikle sonar (deniz radarı) aracılığıyla elde edilen ve açıklanamayan bilimsel bulgular şu anda elde bulunan yegâne bilgilerdir.

Yüzeyde görülen hareketler öylesine birbirinden farklı ki, tutarlı bir özellik tespit edilemiyor. Yaz aylarında özellikle ırmak ağızlarında ve daha çok sıcak, sakin günlerde gözlemler daha çok oluyor.

Fotoğrafların sınıflanması

Şimdiye kadar toplanan bilgilere inanmak gerekirse, Ness Gölü canavarı su üzerinde fazla kalmıyor. Kafasını çıkarıyor. Gövdesi gözüküyor. Sonra yine dibe dalıyor.

Dolayısıyla fotoğrafçının fotoğraf çekme süresi çok kısa. Gölün çevresinde de çoğunlukla işleri fotoğrafçılık olmayan amatörler bulunduğuna göre gerçek ve iyi kabul edilebilecek fotoğrafların sayıları oldukça az.

Çekilen filmler

Sinema filmlerinde sahtekârlık yapmak fotoğraftakinden daha güçtür. Bu yüzden filmlerde görülenler tartışmaya açık olsalar da daha değerli kanıt oluşturuyorlar. Ness Gölü'nde çekilmiş olan iki film özellikle ötekilerden ayrılır.

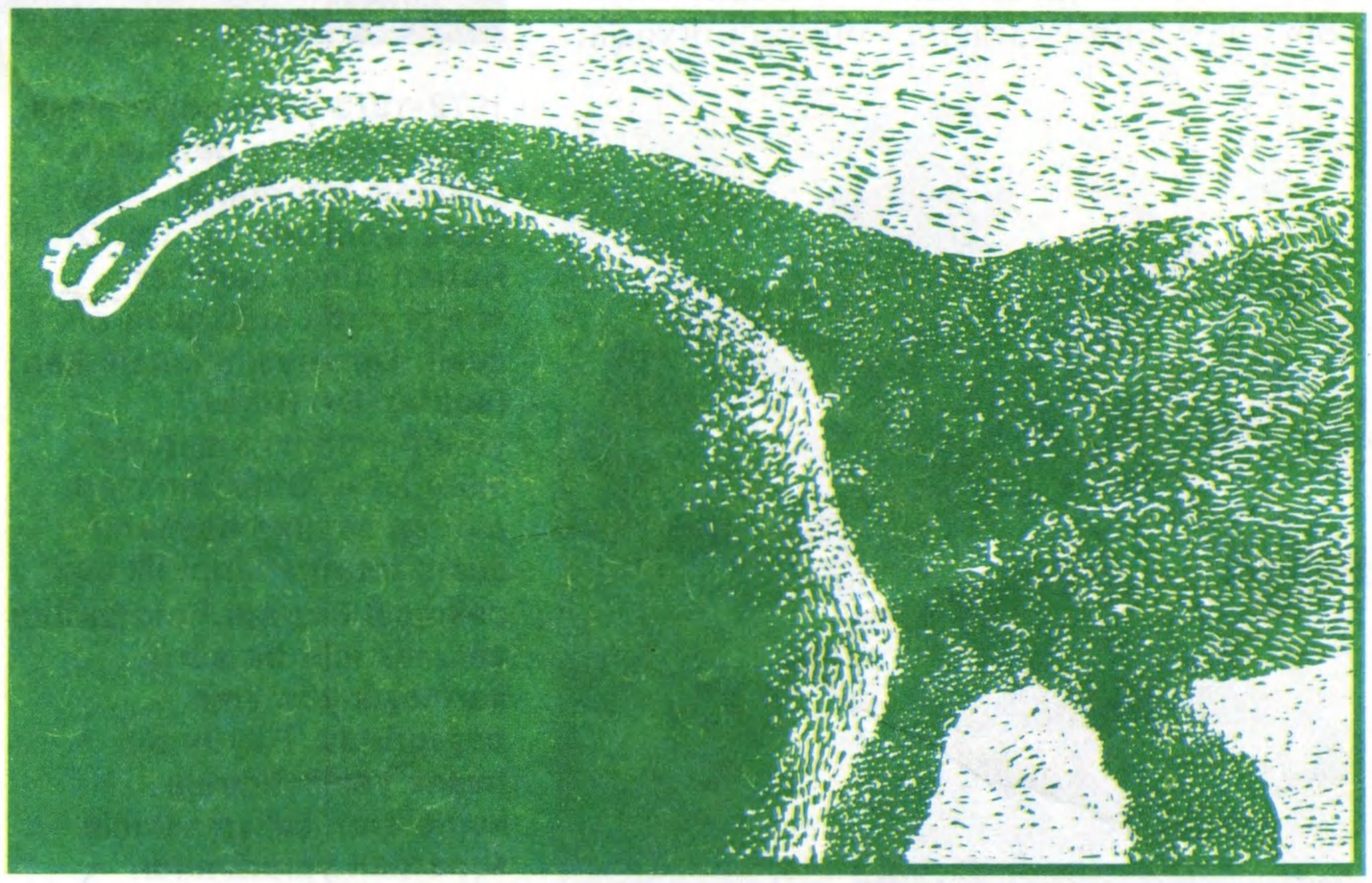

Dr. Robert Rines'ın sualtında çektiği bir dizi fotoğraftan yararlanarak bir ressamın Ness Gölü canavarının neye benzediğine dair çizdiği resim. Uzun boyun, küçük kafa ve kaplumbağanınkine benzeyen bacaklar birçok gözlemde de geçmiştir (üstte).

Birinci film

Bunlardan ilki 23 Nisan 1960'ta Tim.Dinsdale tarafından Foyers nehrinin ağzından çekildi. Bu nehir Fort Augustus'tan gelen yolun yukarısında, göle güney tarafından akar.

Filmde Dinsdale'den yavaşça uzaklaşan bir kambur görünüyor. Daha sonra hızlanan kambur, suya dalıp görüntüden çıkıyor. Film Ness Gölü Araştırma Bürosu'ndan **David Jones** tarafından Birleşik Hava Keşif Toplama Merkezi'ne (JARIC) verildi.

Araştırmacılar nesnenin büyük bir ihtimalle canlı olduğu sonucuna vardılar. 170 cm genişliğinde olan nesne su üstünde saatte 16 km'lik bir hız yapıyor ve suya daldığı görülüyor.

İkinci film

İkinci filmi çeken kişi **Richard Raynor.** 13 Haziran 1967 sabahı yapılan Ness Gölü keşif gezisine ait olan bu film teknik yanıyla çok ilginç.

Gölün kuzey ucunda Dores bölgesinin karşısından çekilmişti. Filmde suda bulunan bir iz görülüyor. İzin baş kısmından katı bir cisim zaman zaman görünüp kayboluyor. Görüntüye bir tekne girdiğinde nesne suya dalıyor.

Raynor, hayvanın bir susamuru olması ihtimalini kabul etmeye hazır. Nesnenin canlı olduğu kesin. Gerçekten de bilinmeyen bir hayvan olması dışında tek ihtimal susamuru olması.

Ama JARIC fotoğrafın niteliklerini saptamada özellikle hassas davranıyor. Su yüzeyinde görülen kısmın 2 m uzunluğu olabileceği hesaplandı. Bu boya sahip bir susamuru olmasıysa mümkün değil.

Görülenler yetersiz

Film, su yüzeyini gözleyerek ve fotoğraf çekerek elde edilecek kanıtların en iyisi gözüküyor. Yeterli sayılabilecek bu örnekler büyük bir hayvanın varlığını düşündürüyorlar.

1972-1973 yıllarındaki Ness Gölü araştırma gezisinde çekilmiş fotoğraflar. Ekip Ness Gölü'nde (üstte). Dr. Robert Rines canavarı araştırmada kullanılan bir sualtı kamerasını incelerken (solda). Dr. Rines yönetimindeki araştırma ekibi Ness Gölü canavarı olduğu sanılan nesnenin sualtı fotoğraflarını ilk kez çekmeyi başardı. Fotoğrafları çekmek için bir sürü karmaşık yönteme başvuruldu. Büyük bir nesne yaklaştığında kameranın çalışması için sonardan yararlanıldı. 1975'te yapılan ikinci bir araştırma gezisinde de şaşırtıcı sonuçlar alındı. Ama bu sonuçlar hâlâ tartışılıyor.

Fakat bu tür kanıtları bile yeterli saymayanlar var. Onlara göre, su yüzeyinde gördüklerimizle suda yaşayan yaratıkların ne boyları anlaşılabilir ne de bu konuda bir inceleme yapılabilir.

Sualtında fotoğraf çekme

1970'e kadar sualtı fotoğrafçılığı bir araştırma yöntemi olarak kullanılmıyordu. Halbuki bu yolla ulaşılacak sonuç büyüktü. Çünkü, hedefin eksiksiz bir görünümünü verebilecekti.

Aslında, suyun bulanık olması ve normal sualtı cihazlarının sınırlılığı görüş uzaklığını ve hareket alanını son derece daraltıyordu. Sonuçta sualtı fotoğraflarını yorumlayabilmek güç bir hale geliyordu.

Bunlardan en ilginci balık kanadı gibi nesnenin bilgisayar yardımıyla çekilmiş iki fotoğrafıydı. Fotoğraflar Boston'daki Uygulamalı Bilimler Akademisi'ne bağlı Dr. **Robert Rines** tarafından 1972'de çekilmişti.

Kısa sürede çok yoğun ışık veren bir flaş yardımıyla zaman aralıklı bir kamera kullanılmıştı. Olayın biyolojik açıklaması ne olursa olsun, nesne eğer bir balık kanadıysa, gölde yaşadığı bilinen türde bir yaratık olamayacağı açıklandı.

Canlı gibi

Rines'ın sonradan, 1975'te çektiği fotoğraflarda, kameranın asılı bulunduğu teknenin alt kısmından başka, 6 görüntü daha bulunuyor. Bunlardan iki tanesinin canlı olduğu sanılıyor.

Gölün su yüzeyini gösteren yukarıya dönük öteki fotoğraflar, büyük bir karışıklık olduğunu ve kameranın bir rahatsızlığa sebep olduğunu düşündürüyor. Bu olaylar arasında 70 saniye geçmiş. Bu bir dizi fotoğraftan anlaşıldığı kadarıyla kamera sık resim çekmek yerine 2 dakika kadar çalışmamış.

İddiaya göre, nesnelerden kafa olanı canlı bir yaratığa gerçekten benziyor. Çünkü su yüzeyinde kıpırtıya neden olmadan nefes almaya yarayan boynuzları var.

Teknik zorluklar

Sualtında çekilen bu fotoğraflara inanmayanlar da çıktı. Onlara göre, kamera derinlikle ilgili bir hesap hatası sonucu dibe oturmuş olabilirdi. Ya da aslında suyun altındaki cansız nesnelerle karşılaşmıştı. Kameranın görüntü çerçevesini ve üzerine takılı flaşın ağırlığıyla dengesini kaybettiğini düşünürsek, dibe dokunduğunda, sarsılmış olabilir. Fakat, bu yine, fotoğraflara inanmamayı gerektirmez.

Sonar sistemi

Kuşkusuz en önemli kanıtlar yankılandırma ve sonar yoluyla elde edilenlerdir. Sonar, II. Dünya Savaşı'nda denizaltı saptama aracı

olarak geliştirilmişti. Yollanan ses dalgalarının sualtı hedefleri tarafından yansıtılması temeline dayanır.

Gerçekten de sualtını "görmek" için tek etkili yöntemdir. Özellikle suyun berrak olmadığı yerler için geçerlidir. 1960'ta yapılan geliştirmelerle ticari balıkçılıkta ve tabii ki Ness Gölü araştırmalarında kullanılacak hale geldi.

Uzman yetersizliği

Şimdiye kadarki, en mantıklı ve geçerli araştırma yöntemi olan sonar en başarılı olduğunu da kanıtladı. Yeterli donanıma sahip ekipler sonarla olumlu sonuçlar aldılar. Yöntemin sağladığı sağlam kanıtlar bir dereceye kadar ölçülebilir durumda.

Ama sonuçları değerlendirecek düzeyde uzmanlar maalesef henüz yetişmiş değil. Hayvanbilimciler arasında bu işin uzmanları hemen yok denecek kadar az bulunuyor.

Çalışmalar sürüyor

Sesin yansıması canlı bir yaratıkta bulunan hava boşlukları sayesinde oluyor. Bu yüzden yalnızca sonar kullanarak kimlik saptanması yapmak mümkün değildir. En mükemmel sonar kaydı kâğıt bir şerit üzerine çizilen bir çizgi ya da bir katot ışığı tüpündeki seslerden ibarettir.

Balık sürüleri, ısı değişmeleri ve su yüzeyine yükselen gazlar sonarı uyarabilir. İşin olumlu tarafı, sonarla sualtındaki bir hedefin hareketlerini izlemenin mümkün olmasıdır. Aynı şekilde hedefin canlı olup olmadığı anlaşılabilir, hatta kimliğine dair ipuçları bulunabilir. Uzmanlar sonar ile yapılan çalışmalardan çok umutlular.

Sonuçlar

Şimdiye kadar 1962'de Oxford ve Cambridge, 1968-1959'da Birmingham Üniversitesi, 1969'da Vickers Oceanics, 1969 ve 1970 arasında Ness Gölü Araştırma Bürosu, 1970 ve 1977 arasında Klein Ortaklığı ve Uygulamalı Bilimler Akademisi, 1976-77de Partech Şirketi'nden gelen ekipler çeşitli sonuçlar elde ettiler. Sonuçlar som balığından büyük bir canlının varlığını gösteriyor. Fakat bu balıktan çok değişik dalma oranına ve hareketlere sahip.

Araştırma yapan ekipler çoğunlukla tecrübeli ve değişik konularda uzman. Elde ettikleri kanıtlar tartışmaya değil yalnızca araştırmaya açık bulunuyor.

Böyle olması da herhalde iyidir. Çünkü gölde böyle bir yaratık varsa, bu tartışmalarla değil, araştırmalarla ortaya çıkarılacaktır...

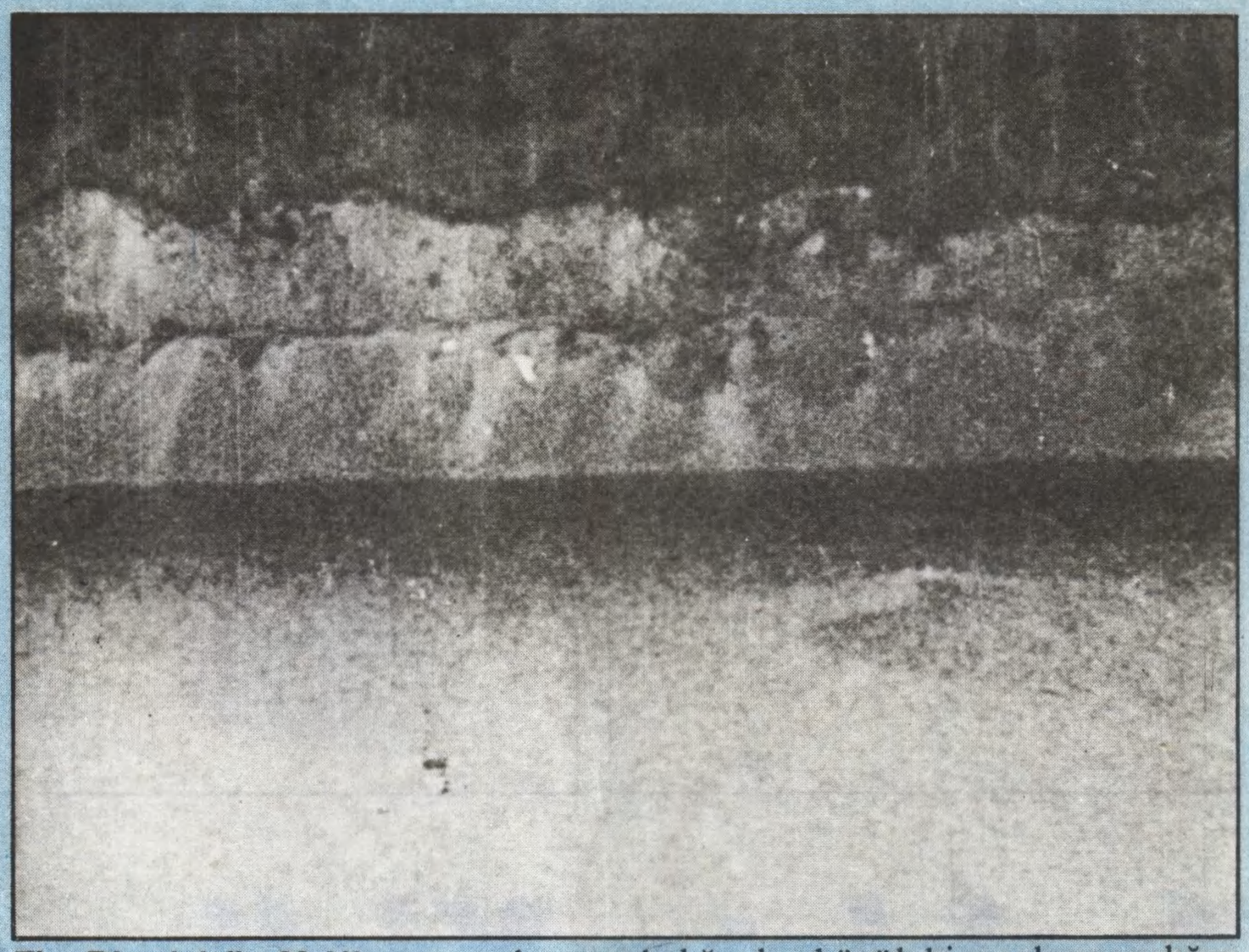

Tim Dinsdale'in 23 Nisan 1960 tarihli ünlü filminden bir sahne. Ness Gölü canavarına ait birçok fotoğraf gibi gerçek olan bu filmde de çok az ayrıntı belli oluyor (üstte). Doğal nesnelerin ne kadar yanıltıcı olabileceğini gösteren bir örnek. Uzmanların da katıldığı gibi fotoğrafta görülen izler Ness Gölü'nün bir parçası olduğu Kaledonya Kanalı'ndan düzenli olarak geçen ağır balıkçı gemilerinden birinin çıkardığı dalgadan başka bir şey değil (altta).

Ness Gölü'ün koyu derinliklerinde ne tür bir yaratık yaşayabilir? Sayfa 265'te.

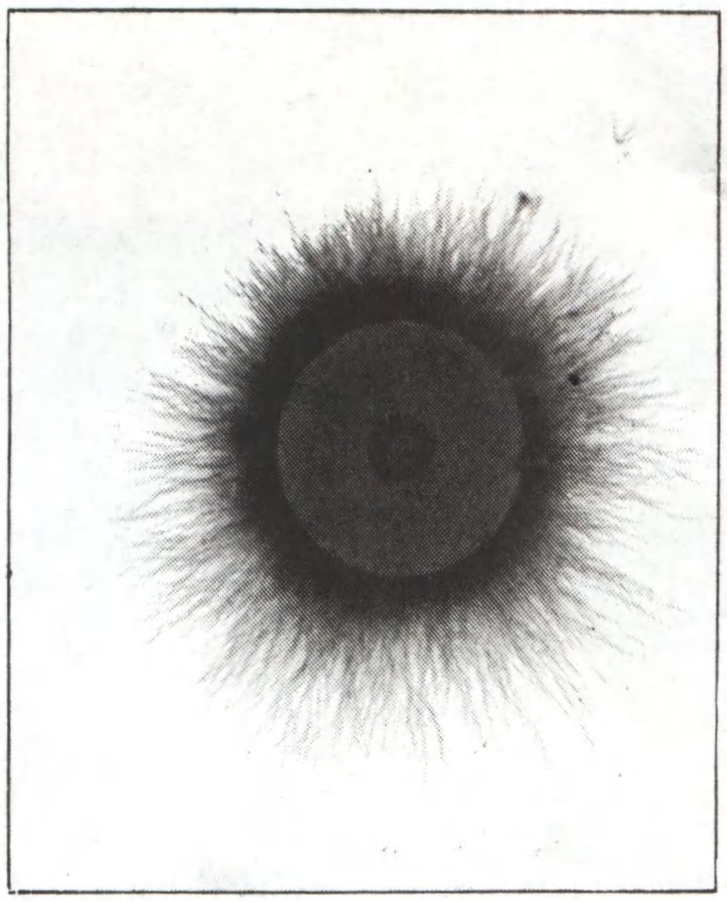

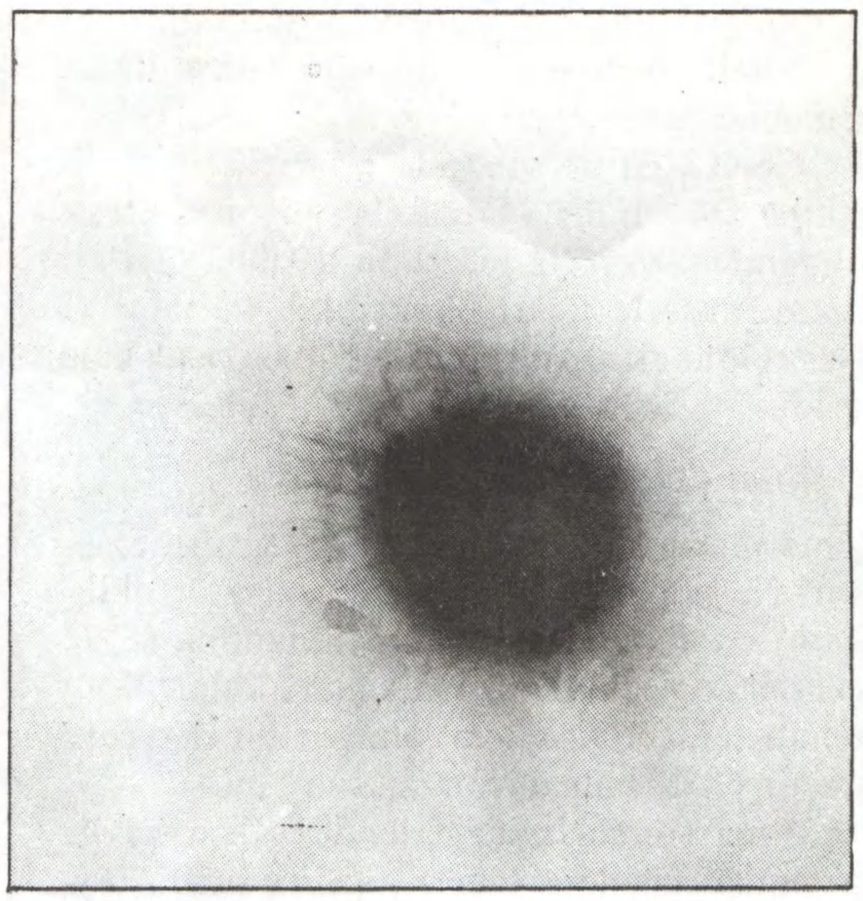

Teşhiste Kirlian metodu

Sovyet mühendisi Semyon Kirlian'ın geliştirdiği özel fotoğraf makinesi Türkiye'ye de getirildi. Arkadaşımız Dr. Can Polat yaptığı çalışmalarda çok ilginç sonuçlar aldı ve bunları yazıya döktü.

SEMYON KİRLİAN'ın adıyla anılan fotoğraf makinelerine duyulan ilgi çok eskidir. Fakat böyle bir makine ilk kez 1980 Kasım'ında elimize geçti.

Böylelikle bu konudaki bildiklerimizi uygulamada da deneme imkânı bulduk. Tıbbi olayların fotoğrafını çekmekle ünlü fotoğrafçı **Hüseyin Olcay**'la bir araya geldik.

Muhsin'in tükürüğü

Odanın içinde 3 kişiydik. Hüseyin Olcay'ın yardımcısı **Muhsin** bizimle beraberdi. Aletin fişini prize soktuk. Işıkları söndürdük. Köşede duran kırmızı lamba loş bir ışık veriyordu. Niyetimiz Muhsin'in tükürüğünün fotoğrafını çekmek ve onu incelemekti. Muhsin bir iki kez yutkundu.

"Tamam, tükürük geldi" dedi. Kare biçimli ufak bir röntgen filmi üzerine, madeni 10 lira büyüklüğünde bir tükürük damlası bıraktı.

Mavi-mor kıvılcım

Filmi, makinenin madeni levhası üzerine bıraktık. Elektrotları da yerli yerine koyduktan sonra çalıştırma düğmesine bastık. 2 saniye süreyle tükürüğün çevresinde mavi-mor kıvılcım belirdi. Hepimiz nefeslerimizi tutmuştuk. Elektrotla film arasındaki kıvılcımın çıkardığı sesten başka ses duymak imkânsızdı. Düğmeyi kapadığımız anda kıvılcım da yok oldu.

Tükürüğün görüntüsü değişiyor

Filmi hemen banyoya aldık. Bir dakika sonra film üzerinde çok ayaklı böceğe benzer bir görüntü oluştu. Banyo süresi dolar dolmaz ışıkları yaktık. Film üzerinde saptadığımız tükürüğün çevresini iplik iplik bir hale sarmıştı. Çıplak gözle baktığımızda tükürüğün görüntüsü böyle değildi. Benliğimizi bir heyecan dalgası kapladı. Yüzyıllardır sözü edilen, insanın görünmez bedeni "biyoplazmayı" (enerji gövde), kâğıt üzerine tutsak etmiştik. Bir insanın kişiliğini anlamada kullanılabilecek yeni bir yoldu bu!

Makinenin özelliği

Bize heyecanlı dakikalar yaşatan makinenin çok basit bir yapısı var (Bkz. 198. sayfadaki fotoğraf). Biraz elektrik bilgisi olan biri, bunu kendisi bile yapabilir. Makinenin ana parçası Tesla dinamosudur. Bu yüksek voltajlı dinamo, metal bir levhaya bağlıdır. Film

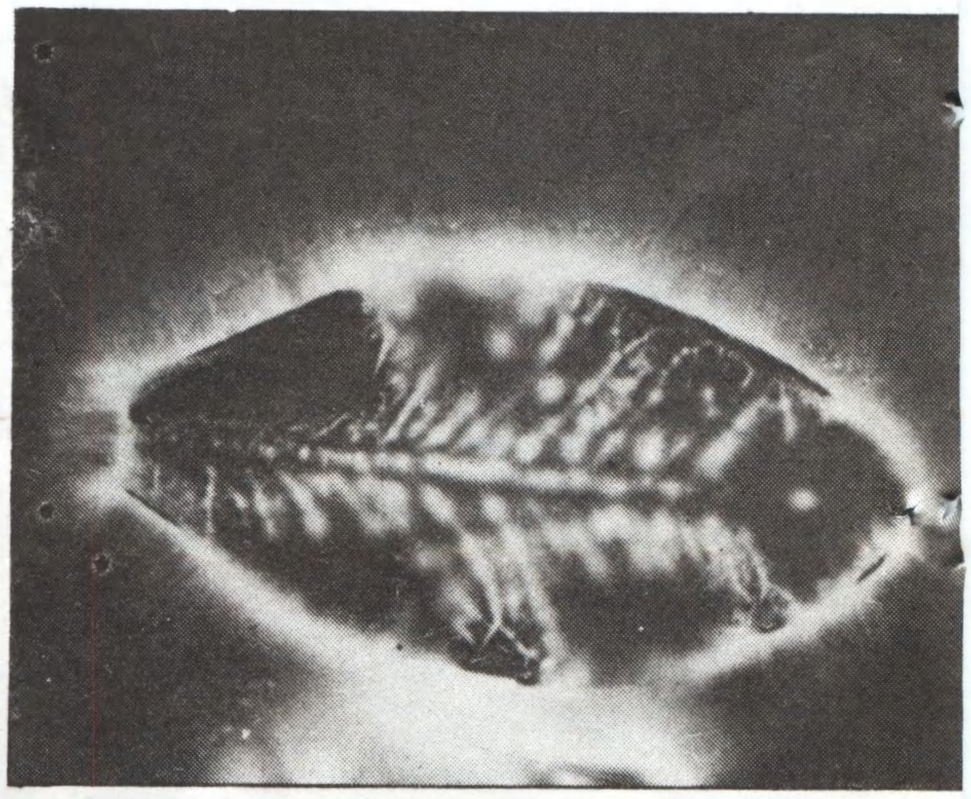

Kirlian fotoğraf tekniğiyle çekilen fotoğraflar, ilk bakışta pek anlaşılır görünmüyor. Fakat bunların önemi büyük. Çünkü canlı maddelerin çevresinde bulunan bir elektrik gücünü işaret ediyorlar. Üstte bu makine ile çekilmiş çeşitli fotoğrafları, sağda ise bir yaprağın Kirlian fotoğrafları görülüyor.

kâğıdı da levha üzerine yerleştirilir.

Çalıştırıldığında içinde, yüksek voltajlı, yüksek frekanslı bir alan oluşturur. Bu alan, içine konan bir nesnenin "enerji gövdesi" yüksek frekanslı alanla etkileşir. Film üzerinde saptanan görüntü de bu etkileşmenin sonucudur.

Bu makine, ilk kez 1930'lu yıllarda Sovyet teknisyeni Semyon Kirlian tarafından geliştirildiğinden Kirlian Fotoğraf Makinesi adıyla da bilinir. Son yıllarda buna elektrofotoğraf makinesi de denmektedir.

Cansız varlıklarla da çalıştık

Çalışmalarımızı yalnızca tükürükle sınırlandırmadık. Yapılan deneylerde cansız varlıkların çevresinde de enerji halkaları ortaya çıkmış olduğunu biliyorduk. Biz de araştırmalarımızı o yönde de geliştirdik.

Önce bir mıknatısın Kirlian fotoğrafını çektik. Mıknatıs, umulduğu gibi, çok güçlü bir enerji halkası gösterdi.

Madeni bir paranın elektrofotoğraftaki görüntüsü ise güneşi andırıyordu. Paraya, bir insanın kendi enerjisinden aktarma yapabildiğini de biliyorduk.

Bunu kendimizde denemek istedik. Önce, madeni bir parayı hiç elimizde tutmadan film üzerine koyarak Kirlian fotoğrafını çektik. Daha sonra, aynı parayı 5 dakika süreyle birimizin avcunda tuttuk.

Parayı avcunda tutan kişi bu süre boyunca düşüncesini, kendi enerjisini paraya aktarma konusunda yoğunlaştırdı. Beşinci dakikanın sonunda paranın yeniden Kirlian fotoğrafını çektik. Fotoğrafları kıyasladığımızda enerji yüklenen para daha güçlü bir enerji halkasına sahip olmuştu...

Gerekli şartlar

Yapımı basit, kullanımı kolay Kirlian elektrofotoğraf aletiyle çalışırken, bazı noktalarda özen göstermek de gerek. Fotoğraf çekilirken 1-2 saniyeden daha uzun süre aletin çalıştırılması iyi sonuç alınmasını önler. Bu sürenin altına düşülmesi de aynı sonucu verir.

Denek olarak kullanılan kişinin psikolojik yapısı da önemlidir. Çalışma sırasında gerek deneğin, gerekse araştırıcının heyecanlanması, sonucu olumsuz yönde etkiler. Bu nedenle, çalışma süresince aletin çevresinde bulunan kişilerin sakin olmaları gerekmektedir.

Kirlian fotoğraf aletiyle sürekli olarak 10 dakikanın üzerinde çalışılması da aletin neden olduğu yoğun ozon kokusundan dolayı sağlığa zararlıdır. Bu yüzden çalışılan odayı sık sık havalandırmalıdır. Ozon kokusunu, biz de çok yakından hissetmiştik.

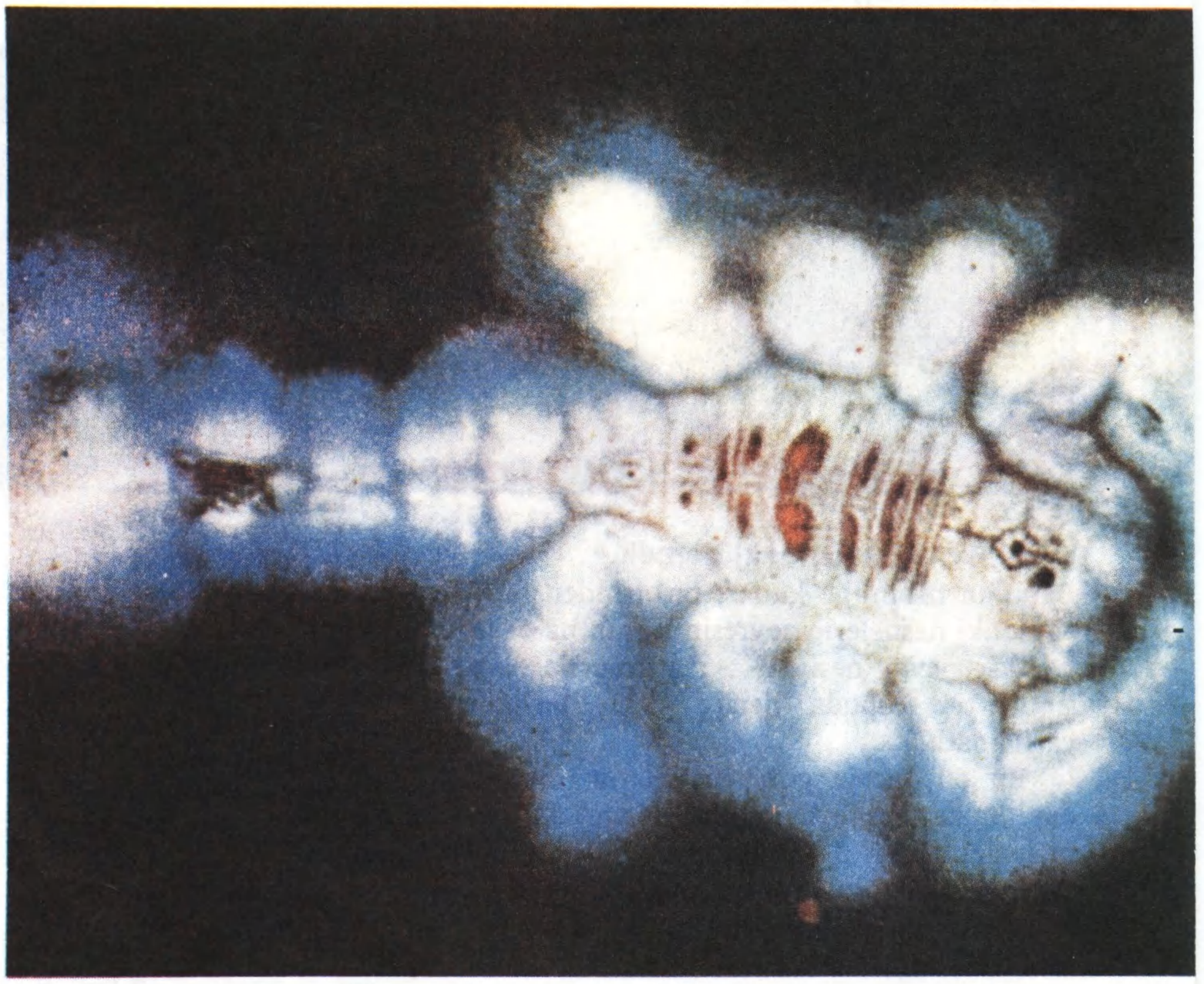

Kirlian makinesi ile çekilmiş bir akrep fotoğrafı (üstte). Parmakla sıkılmış iki para (altta, ortada). Yine Kirlian makinesiyle çekilmiş parmak izleri (altta, sağda).

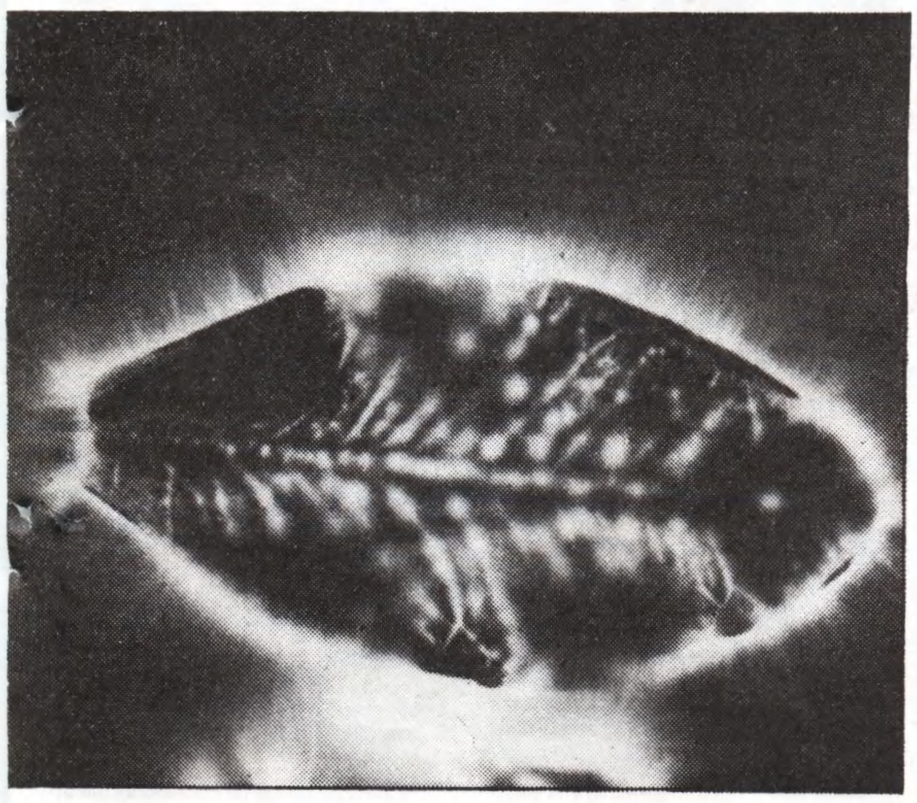

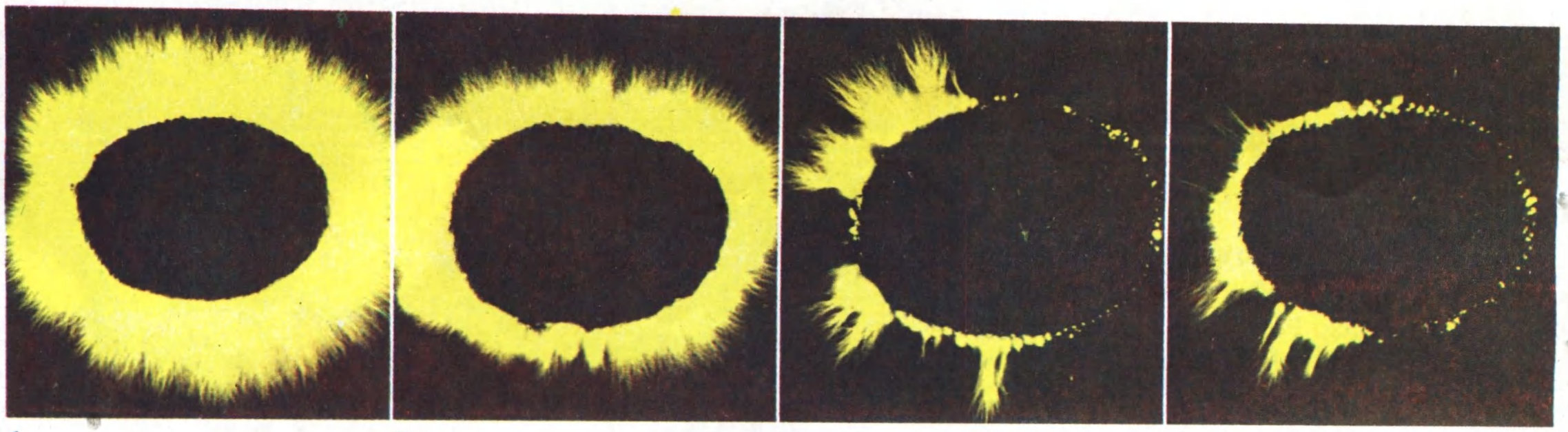

1 2 3 4

Görüntünün ardındaki gerçek

Paradan tükürüğe kadar, birbirinden farklı yapıdaki nesnelerin çevresini saran bu enerji halkası neyin nesiydi? Araştırmacılar arasında bu konuda henüz görüş birliğine varılamadı.

Bir düşünceye göre, nesnelerin çevresindeki halka, nesneyle makine arasındaki normal elektriksel deşarjın bir sonucudur. Bir diğer görüşe göre de, ter, vücut ısısı gibi fiziksel nedenler fotoğraflarda saptadığımız görüntüleri doğurmaktadır.

Yaygın görüşe göre ise, Kirlian fotoğrafları "enerji gövde", "biyoplazma", "aura" diye adlandırılan kavramı göstermektedir. Enerji gövdenin ruhla beden arasında ilişkiyi sağladığı kabul ediliyor. Bazı duyarlı kişilerin bu gövdeyi gözle gördüklerine inanılıyor.

Gerçekten de bu tür kişilerin enerji gövde hakkında anlattıklarıyla Kirlian fotoğraflarındaki görüntüler arasındaki benzerlik çok şaşırtıcıdır.

Renkli film kullanılırsa

Fotoğraf çekiminde renkli film kullanıldığında enerji gövde doğal rengi içinde saptanabilmektedir. Kişide fiziksel ya da psikolojik bir aksama olduğunda enerji gövdenin rengi de maviden kırmızıya dönüşmektedir. Böylece, kişinin sağlık durumunu parmak ucundan alınan bir fotoğrafla saptama olasılığı doğmaktadır...

Günün değişik saatlerinde Kirlian yöntemiyle çekilmiş aynı parmak uçlarının bir dizi fotoğrafı (üstte).
1. Kahvaltıdan hemen sonra sabah saat 9:15. Parlak haleye dikkat edin.
2. Öğle yemeğinden önce saat 12:30'da hale, dikkati çekecek denli sönük.
3. Öğleden sonra saat 5:45. Öğle yemeği olarak yalnızca bir sandviç yedikten sonra, hale daha da sönükleşmiştir.
4. Akşam saat 19:00'da, yemekten önce.

Bu elleri çevreleyen ışığın dikenli olması, o kişinin gerilim içinde olduğunu ve bir duygu akımı olmadığını belirtir (altta). Diğer yönden dengeli bir kişilik daha yumuşak ve düzenli bir hale biçiminde yansır (altta en sağda).

Ne elde edilecek?

Kirlian fotoğraflarıyla yapılan deneylerin insanlığı nereye kadar götüreceği kestirilemiyor. Ancak, insanın kendisini anlamak için yeni bir yol bulduğu kesin. Ve bu yol, diğer yollardan çok daha fazla avantaj vaat ediyor.

Roschak, TAT, Stanfort-Binet gibi kişilik testlerinin türünün de şöyle ya da böyle aksadığı yanlar var. İncelenen kişinin deneye aktif olarak katılması gereği, aksamanın en önemli faktörü.
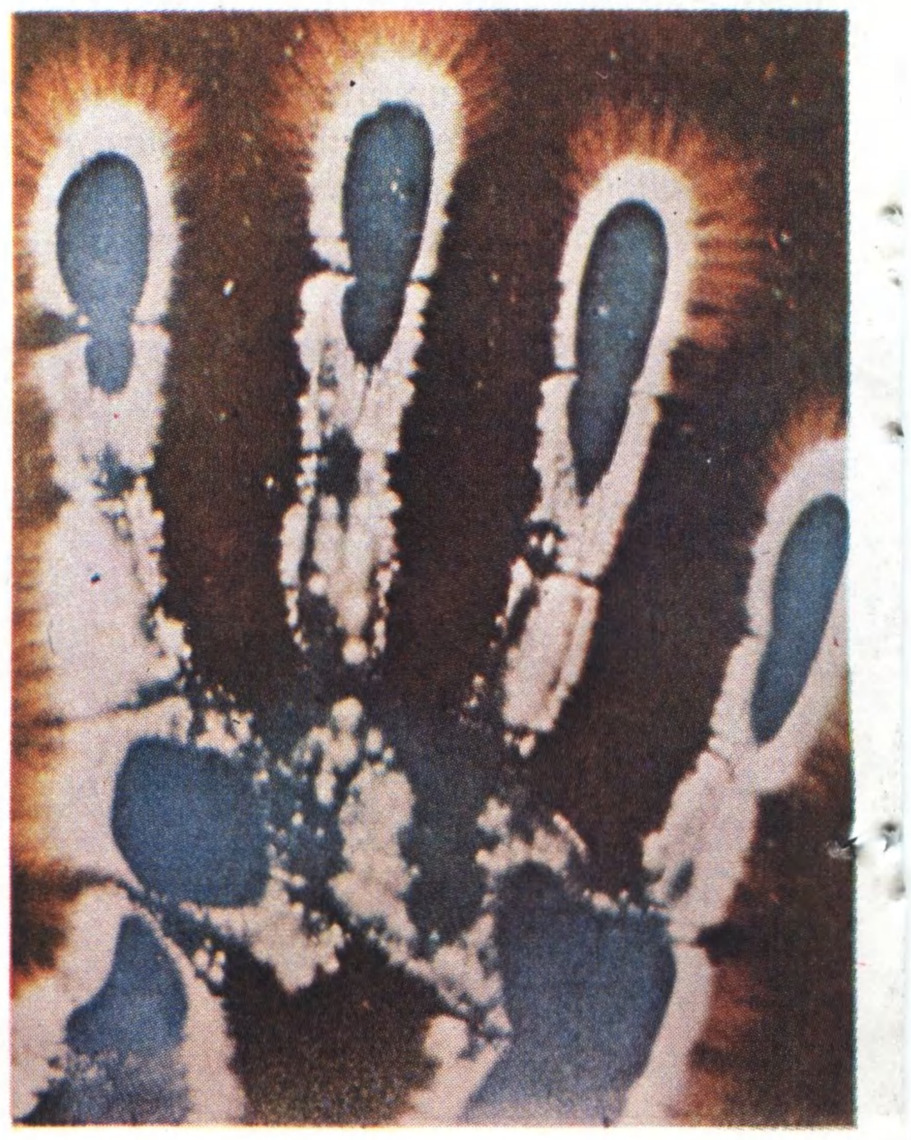
Kirlian elektrofotoğraf tekniğinde ise bu faktör ortadan kaldırılıyor. Bu nedenle, bedendeki bir bozukluk ya da normal durum en az hata ile saptanabiliyor. Hiç kuşku yok ki, yakın bir gelecekte bu çalışmalarla elde edilecek sonuçlar zenginleşecek. Bir insanın tükürüğünün ya da parmağının Kirlian fotoğrafı ile, o insanın kişiliği arasında ilişki kurulabilecek...